

Fremsat den 21. april 2020 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte kreditter m.v. i forbindelse med covid-19

§ 1. Virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne afgiftstilsvarende for fjerde kvartal 2019, der havde angivelsesfrist den 2. marts 2020, jf. dog § 5.

§ 2. Virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 4, anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne afgiftstilsvarende for andet halvår 2019, der havde angivelsesfrist den 2. marts 2020, jf. dog § 5.

§ 3. Virksomheder, der efter § 6 a i lov om afgift af lønsum m.v. foreløbigt skal opgøre og indbetale lønsumsafgift på grundlag af virksomhedens lønsum, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne foreløbige opgørelse for opgørelsesperioden for første kvartal 2020, der havde opgørelsesfrist den 15. april 2020, jf. dog § 5.

§ 4. Virksomheder, der efter § 6 b i lov om afgift af lønsum m.v. har angivet lønsumsafgift for indkomståret 2019, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til en fjerdedel af afgiften af overskuddet for indkomståret 2019, jf. dog § 5.

§ 5. §§ 1-4 gælder ikke for virksomheder, der

- 1) er under konkursbehandling,
- 2) er under rekonstruktionsbehandling,
- 3) er under likvidation,
- 4) er under tvangsopløsning,
- 5) har stillet eller er blevet pålagt at stille sikkerhed efter opkrævningslovens § 11,
- 6) inden for de seneste 3 år har fået fastsat et tilsvarende af skatter eller afgifter m.v. foreløbigt efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, som ikke er erstattet af en angivelse for afregningsperioden,

- 7) har en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden, og som inden for de sidste 10 år er dømt for skatte- eller afgiftssvig efter skatte- eller afgiftslovgivningen eller straffelovens § 289,
- 8) i perioden fra og med den 9. april 2020 til og med den 15. juni 2020 har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen, medmindre der foreligger en erklæring fra en uafhængig, godkendt revisor om, at ejerskiftet er sket med henblik på at drive virksomheden videre,
- 9) ikke opfylder betingelserne for at modtage statsstøtte, eller
- 10) er offentlige institutioner.

Stk. 2. Afgørelser om bevilling af lån efter §§ 1-5 kan ikke påklages.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om afskæring af virksomheder omfattet af nr. 9 fra at opnå lån efter §§ 1-4, og om indholdet af erklæringen fra en uafhængig, godkendt revisor efter nr. 8.

§ 6. Udbetalte lån efter §§ 1-4 skal tilbagebetales senest den 1. april 2021 via indbetaling til skattekontoen.

Stk. 2. Ophører eller inddrages virksomhedens registrering for moms eller lønsumsafgift, skal det lån, der er udbetalt vedrørende den ophørte eller inddragne registrering, tilbagebetales senest 14 dage efter registreringens ophør eller inddragelse. Opfylder en virksomhed i løbet af låneperioden ikke betingelserne i § 5, skal lånet dog tilbagebetales straks.

§ 7. Anmodning om lån i henhold til §§ 1-4 skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest den 15. juni 2020.

Stk. 2. Er anmodningen om udbetaling modtaget rettidigt, sker udbetaling af beløb omfattet af §§ 1-4 så vidt muligt 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen til virksomhedens Nemkonto. Beløb omfattet af § 4 udbetales dog tidligst

efter betalingsfristen for indkomståret 2019. Der ydes ikke rentegodtgørelse ved udbetaling efter 5 bankdage, jf. 1. pkt.

Stk. 3. Kan told- og skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke foretage kontrol af en anmodning om udbetaling af beløb omfattet af §§ 1-4, afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Skønner told- og skatteforvaltningen, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab, kan udbetalingsfristen ligeledes afbrydes, indtil virksomhedens forhold er undersøgt.

Stk. 4. Alene beløb, der er tilovers efter modregning med debetsaldoen på skattekontoen og med beløb, der efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 4. pkt., er overgivet til indrivelse, udbetales som lån efter §§ 1-4. Opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Overdragelser af krav omfattet af §§ 1-4 kan ikke overstige det beløb, der udbetales efter modregning, jf. stk. 4.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om undtagelser fra anmodningsfristen, anmodningens indhold og administration af anmodninger efter stk. 1.

§ 8. Selskaber m.v. og personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed i virksomhedsordningen, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få fremrykket udbetaling af skatteværdien af underskud, der stammer fra udgifter, der i indkomståret 2019 straksafskrives som forsøgs- og forskningsudgifter efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Ligningslovens § 8 X, stk. 1, 2.-6. pkt., og stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Anmodning om fremrykket udbetaling efter stk. 1 skal indgives senest den 15. maj 2020 og skal vedlægges oplysninger om karakteren og størrelsen af de konkrete udgifter, der er afholdt i indkomståret 2019, og som ved afgivelsen af oplysninger efter skattekontrollovens § 2 for det pågældende indkomstår straksafskrives som forsøgs- og forskningsudgifter efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Anmodning om fremrykket udbetaling efter stk. 1 skal påtegnes af en uafhængig godkendt revisor.

Stk. 4. Ved opgørelsen og ved en eventuel efterfølgende afgivelse af oplysninger efter skattekontrollovens § 2 for indkomståret 2019 skal årets underskud nedsættes med den del af underskuddet, hvoraf der anmodes om udbetaling efter stk. 1.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen overfører det opgjorte beløb, der er opgjort efter stk. 1, til skattekontoen så vidt muligt senest den 30. juni 2020.

Stk. 6. Ved udbetaling af skattecredit modregnes virksomhedens restancer af skatter og afgifter med påløbne morarenter, uanset om der er sket overdragelse af kravet.

Stk. 7. Er der sket udbetaling med et større beløb, end ligningslovens § 8 X berettiger til, opkræves det for meget betalte beløb. Selskabsskattelovens § 29 B, stk. 4, 3. pkt., og § 30 om opkrævning af restskat finder tilsvarende anvendelse.

§ 9. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller for-

tier oplysninger til brug for kontrollen med udbetaling af beløb efter §§ 1-4 og § 8.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at opnå større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter §§ 1-4, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 10. Loven træder i kraft den 5. maj 2020.

Stk. 2. Loven ophæves den 5. maj 2021.

§ 11. I lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister og forlængelse af afgiftsperioder for moms m.v. foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19«

2. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Angivelse og betaling af lønsumsafgift

§ 8 a. Fristen for angivelse af lønsumsafgift i henhold til § 6 a i lov om afgift af lønsum m.v. udskydes for andet kvartal 2020 til den 1. september 2020, og fristen for tredje kvartal 2020 udskydes til den 16. november 2020.«

3. § 9 affattes således:

»§ 9. Beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., udgør 10 mio. kr. i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020. I perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. april 2021 udgør beløbsgrænsen 100 mia. kr.«

4. § 10, stk. 3, ophæves.

§ 12. I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, § 7 i lov nr. 1726 af 27. december 2018 og § 2 i lov nr. 1573 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 14 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, kan forlænge frister i skatte- og afgiftslovgivningen, som er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i §§ 10-13, når det må anses for umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for grupper af skattepligtige at opfylde fristerne.«

§ 13. I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved lov nr. 93 af 31. januar 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 8 X indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7. Stk. 1 finder ikke anvendelse, i det omfang der er anmodet om fremrykket udbetaling af skattecredit for ind-*

komståret 2019 efter § 8 i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter m.v. i forbindelse med covid-19.«

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
  - 2.1. Udbetaling af beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Den foreslåede ordning
  - 2.2. Fremrykket udbetaling af skattecreditter for indkomståret 2019
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Den foreslåede ordning
  - 2.3. Midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Den foreslåede ordning
  - 2.4. Midlertidig forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Den foreslåede ordning
  - 2.5. Bemyndigelse til at forlænge frister fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrolloven
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
  - 3.1. Udbetaling af beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån
  - 3.2. Fremrykket udbetaling af skattecreditter for indkomståret 2019
  - 3.3. Midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift
  - 3.4. Midlertidig forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
  - 4.1. Udbetaling af beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån
  - 4.2. Fremrykket udbetaling af skattecreditter for indkomståret 2019
  - 4.3. Midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift
  - 4.4. Midlertidig forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Udbruddet af covid-19 påvirker den globale økonomi markant. Et bredt flertal i Folketinget har allerede vedtaget en række hjælpepakker, som skal holde hånden under blandt andet dansk erhvervsliv og danske lønmodtagere. Betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og B-skat er midlertidigt blevet udskudt, og angivelses- og betalingsfrister for moms for store virksomheder er også blevet udskudt, ligesom afgiftsperioderne for moms for små og mellemstore virksomheder er blevet forlænget, hvilket også medfører, at betalingsfristerne er blevet forlænget.

Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance og Alternativet har indgået aftale om at give yderligere likviditetshjælp til virksomheder, som i øjeblikket rammes hårdt af coronasituationen. Aftaleparterne ønsker derfor at udbetale allerede indbetalt moms og lønsumsafgift efter ansøgning som et rentefrit lån. Herved får virksomhederne

mulighed for at råde over beløbene. I forlængelse heraf foreslåes det at afskaffe loftet på skattekontoen – ikke for at skattekontoen skal fungere som alternativ til en bankkonto, men for at virksomhederne ikke risikerer at skulle betale mere i negativ bankrente fra og med den 7. maj 2020 som følge af udskydelsen af betalingsfristerne, og af hensyn til statens lånebehov. Samtidig ønsker aftaleparterne midlertidigt at udskyde visse angivelses- og betalingsfrister for kommende betalinger af lønsumsafgift for visse virksomheder, ligesom der gives mulighed for fremrykket udbetaling af de såkaldte skattecreditter.

Det foreslås, at små og mellemstore virksomheder som et rentefrit lån kan få udbetalt et beløb svarende til den moms, der er indbetalt med frist den 2. marts 2020, som vedrører henholdsvis afgiftsperioderne for andet halvår 2019 og fjerde kvartal 2019, og at virksomheder omfattet af den såkaldte metode 4 i lov om afgift af lønsum m.v. (herefter lønsumsafgiftsloven) som et rentefrit lån kan få udbetalt et beløb svarende til lønsumsafgift, der er opgjort for første kvartal

2020, og et beløb svarende til en fjerdedel af lønsumsafgiften for overskuddet for indkomståret 2019. Det vil blandt andet læger, tandlæger, fysioterapeuter, vognmænd og kultursektoren få gavn af.

Det foreslås også, at udbetalinger af skattecreditter vedrørende forsknings- og udviklingsaktiviteter vedrørende indkomståret 2019 efter anmodning kan fremrykkes fra november 2020 til juni måned 2020. Fremrykningen vil særligt gavne likviditeten hos små og mellemstore vækstiværksættere med forsknings- og udviklingsaktivitet.

Herudover foreslås det, at angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift udskydes midlertidigt. For virksomheder, der betaler lønsumsafgift efter metode 4, foreslås det, at angivelses- og betalingsfristerne for andet kvartal 2020 udskydes fra den 15. juli 2020 til den 1. september 2020 og for tredje kvartal 2020 fra den 15. oktober 2020 til den 16. november 2020.

Desuden foreslås det at afskaffe loftet (beløbsgrænsen for kreditsaldoen) på skattekontoen. Dette foreslås af systemmæssige grunde gennemført, ved at beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen forhøjes så markant, at det reelt svarer til en ophævelse af beløbsgrænsen. Den normale beløbsgrænse er ved lov nr. 211 af 17. marts 2020 forhøjet fra 200.000 kr. til 10 mio. kr. fra og med den 25. marts 2020 til og med den 30. november 2020. Det foreslås, at beløbsgrænsen yderligere forhøjes til 100 mia. kr. for perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. april 2021. En så markant forhøjelse af loftet på skattekontoen vil reelt betyde, at virksomhederne ikke risikerer at skulle betale mere i negativ bankrente fra og med den 7. maj 2020 som følge af udskydelsen af betalingsfristerne, og statens lånebehov, der følger af forlængelsen af betalingsfristerne, vil blive mindre. Til og med den 6. maj 2020 vil beløbsgrænsen være 10 mio. kr., som den blev forhøjet til ved lov nr. 211 af 17. marts 2020.

Endelig foreslås det, at skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, skal kunne forlænge frister i skatte- og afgiftslovgivningen, som er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13, når det må anses for umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for grupper af skattepligtige at opfylde fristerne. Forslaget skal ses i lyset af, at stort set alle grupper af skattepligtige for indkomståret 2019 har fået forlænget oplysningsfristen – tidligere benævnt selvangivelsesfristen – til 1. september 2020 efter udnyttelse af bemyndigelsen i skattekontrollovens § 14, stk. 2, men at skatte- og afgiftslovgivningen visse steder indeholder frister, som er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13, og som derfor ligeledes bør forlænges.

Forslaget er udformet med en ophørsklausul, da loven foreslås ophævet den 5. maj 2021.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Udbetaling af beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån

2.1.1. Gældende ret

Små virksomheder afregner moms halvårligt, jf. momslovens § 57, stk. 4. Ved små virksomheder forstås virksomheder, hvis samlede momspligtige leverancer ikke overstiger 5 mio. kr. årligt. Momsen skal angives og afregnes senest to måneder efter afgiftsperiodens udløb. Det betyder, at moms for eksempelvis andet halvår i kalenderåret 2019 havde angivelsesfrist den 2. marts 2020, idet den 1. marts 2020 er en søndag, og fristen derfor er udskudt til den efterfølgende bankdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3.

Mellemstore virksomheder og nyregistrerede virksomheder afregner moms kvartalsvis, jf. momslovens § 57, stk. 3. Ved mellemstore virksomheder forstås virksomheder, hvis samlede momspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr. årligt, men højst udgør 50 mio. kr. årligt. Momsen skal angives senest to måneder efter afgiftsperiodens udløb. Det betyder, at moms for eksempelvis fjerde kvartal i kalenderåret 2019 havde angivelsesfrist den 2. marts 2020, idet den 1. marts 2020 er en søndag, og fristen derfor er udskudt til den efterfølgende bankdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3.

Der skal i henhold til lønsumsafgiftslovens § 1 betales lønsumsafgift af virksomheder, der leverer momsfratagne varer eller ydelser efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, 3, 5, 6, 10-12, 15, 16 og 19.

Det drejer sig blandt andet om hospitalsbehandling og lægevirksomhed, herunder kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje samt tandlægevirksomhed, ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af virksomheder, der ikke drives med gevinst for øje, kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, zoologiske haver og lignende, personbefordring og ydelser i direkte tilknytning til bisættelser.

Lønsumsafgift betales efter gældende regler efter fire metoder, der varierer på henholdsvis afgiftsgrundlag og afgiftsats.

Metode 1 gælder for organisationer, fonde, foreninger, virksomheder med momsfratagne spilydelser, og visse offentlige virksomheder. Der betales 6,37 pct. af lønsummen.

Metode 2 gælder for virksomheder inden for den finansielle sektor. Det er en konkret vurdering, om en virksomhed anses for at tilhøre den finansielle sektor, men for at være omfattet af metode 2 skal virksomhedens finansielle ydelser og forsikrings- og genforsikringsydelser udgøre virksomhedens hovedaktivitet. Hvis de finansielle og forsikringsmæssige ydelser er virksomhedens biaktivitet, skal betalingen af lønsumsafgift for disse ydelser ikke foregå efter metode 2. Dog skal virksomheder, der over for offentligheden fremtræder som finansielle virksomheder, altid bruge metode 2. Der skal betales 15,2 pct. af lønsummen i 2020.

Metode 3 gælder for udgivelse og import af aviser, herunder aviser leveret elektronisk. Der betales 3,54 pct. af værdien af salget af aviser.

Metode 4 gælder for virksomheder, der ikke er omfattet af de andre metoder, såfremt virksomheden er drevet i selskabsform eller som personligt drevet virksomhed. Det drejer sig særligt om læger, tandlæger, fysioterapeuter og andre behandlere, vognmænd, bedemænd og undervisere. Desuden bruger detailhandelsvirksomheder og lignende, der f.eks. sælger forsikrings- eller genforsikringsydelse, denne metode.

Afgiftsgrundlaget ved metode 4 er virksomhedens lønsum med tillæg af overskud eller fradrag af underskud med visse reguleringer af selvstændig erhvervsvirksomhed i indkomståret, jf. lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 1.

Virksomheder, der skal betale lønsumsafgift efter metode 4 og har ansatte i virksomheden, skal løbende foretage en foreløbig opgørelse og indbetaling af afgiften alene på grundlag af virksomhedens lønsum. Opgørelsesperioden for den foreløbige opgørelse er kvartalet, og virksomheden skal efter udløbet af opgørelsesperioden angive virksomhedens lønsum og afgiftens størrelse, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 a.

For alle virksomheder, der betaler lønsumsafgift efter metode 4, gælder, at der skal foretages en endelig opgørelse af lønsumsafgiften på grundlag af virksomhedens samlede afgiftsgrundlag, dvs. med tillæg af overskud eller fradrag af underskud, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 b. Den endelige opgørelse af lønsumsafgiften foretages ved at regulere den foreløbige opgørelse i forhold til virksomhedens samlede afgiftsgrundlag. Ved den endelige opgørelse er opgørelsesperioden indkomståret.

I lønsumsafgiftslovens § 6 b, stk. 2, bestemmes, at personligt ejede virksomheder senest skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse den 15. august, der følger mindst fem måneder efter indkomstårets udløb. Personligt ejede virksomheder, hvis indkomståret dækkede perioden fra og med den 1. marts 2019 til og med den 29. februar 2020, skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse senest den 17. august 2020, idet den 15. august 2020 ikke er en bankdag.

Andre virksomheder end personligt ejede virksomheder skal senest den 15. i den ottende måned efter udløbet af indkomståret angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 b, stk. 3. Disse andre virksomheder, hvis indkomståret dækkede perioden fra og med den 1. september 2018 til og med den 31. august 2019, skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse senest den 15. april 2020.

Lønsumsafgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor fristen for indbetaling udløber, hvilket er den 1. i måneden efter kvartalets udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

Angivelses- og betalingsfristen for lønsumsafgiften, der betales kvartalsvis, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 a, er 15 dage efter kvartalets udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2 og 4. Hvis den sidste rettidige indbetalingsdag falder på en bank-

lukkedag, forlænges fristen til den efterfølgende bankdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3.

Opkrævningslovens § 12, stk. 1, bestemmer, at hvis en virksomheds tilsvare af skatter og afgifter m.v., der opkræves efter reglerne i opkrævningsloven, for en afregningsperiode er negativt, udbetales beløbet til virksomheden. Det samme gælder, når virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget, eller når en godtgørelse eller lignende, som skal modregnes i virksomhedens tilsvare, overstiger tilsvaret. I stk. 5 er det bestemt, at negative tilsvare efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvare af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, alene kan udbetales, hvis det negative tilsvare modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt., jf. herom nedenfor.

I opkrævningslovens § 13, stk. 1, er det bestemt, at krav på udbetalinger efter § 12 ikke kan overdrages før udløbet af den afregningsperiode, kravet vedrører. Aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige. I stk. 2 er det bestemt, at overdragelser efter stk. 1 ikke kan overstige det udbetalingsbeløb, der kan opgøres efter § 12, stk. 5.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen. Er den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres ifølge § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) ifølge § 16 a, stk. 4, saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet.

Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 4 påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 5.

I opkrævningslovens § 16 a, stk. 6, er det bestemt, at tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter opkrævningslovens § 12, der omhandler Skatteforvaltningens udbetaling til virksomheden af bl.a. negativ moms og tilbagebetaling af beløb, der er indbetalt ved en fejl, jf. stk. 1.

Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 7.

Hvor virksomheders indbetaling helt eller delvis anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav,

går betalingen til dækning af det ældst forfaldne krav først, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8.

Beløb, der ikke betales rettidigt til skattekontoen, forrentes efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, er det bestemt, at hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder. Rykkerbrev udsendes dog til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, er det bestemt, at udbetaling af en creditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra creditsaldoens opståen. Opstår creditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende afregningsperiode er negativt, udbetales creditsaldoen dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling efter stk. 1 sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode, og såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, tilbagebetales beløbet senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort Skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller efter at Skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

I lov om offentlige betalinger m.v. bestemmes det i § 4 a, stk. 1, at oplysninger i det register, der er nævnt i § 4, stk. 1, om udbetalinger fra offentlige myndigheder, kan videregives til et inddrivelsessystem administreret af Skatteforvaltningen med henblik på modregning i gæld til det offentlige. I § 4, stk. 1, er det bestemt, at finansministeren fastsætter regler om etablering af et register, der indeholder oplysninger om konti anvist efter §§ 1 og 2, der omhandler Nemkontoen. I § 4 a, stk. 2, bestemmes, at udbetaling til betalingsmodtagerens Nemkonto eller til en anden konto ikke finder sted, hvis Skatteforvaltningen har anmodet om overførsel af udbetalingen med henblik på hel eller delvis modregning i udbetalingsbeløbet. Af stk. 3 fremgår, at ved overførsel af en udbetaling til Skatteforvaltningen efter stk. 2 anses betaling at være foretaget med frigørende virkning for den udbetalende myndighed, mens det i stk. 4 bestemmes, at ved Skatteforvaltningens udbetaling af overskydende beløb efter gennemført modregning anses Skatteforvaltningen som udbetalende myndighed.

I § 7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige fastlægges dækningsrækkefølgen for gæld, der modregnes i udbetalinger fra det offentlige. Af stk. 1 fremgår, at hvis en udbetaling fra det offentlige, der anvendes til modregning, kun delvist dækker skyldners gæld til det offentlige, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

1) Fordringer under opkrævning, for hvilke den udbetalende myndighed er fordringshaver, i det omfang den udbetalende myndighed træffer afgørelse om modregning.

2) Fordringer modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse.

3) Andre fordringer under opkrævning.

I § 7, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at hvis en udbetaling kun delvist dækker fordringer omfattet af stk. 1, nr. 2, dækkes fordringerne efter dækningsrækkefølgen i § 4, hvorefter bøder dækkes først (stk. 1, nr. 1), dernæst dækkes private underholdsbidrag og offentlige underholdsbidrag i nævnte rækkefølge (stk. 1, nr. 2), og endelig dækkes øvrige fordringer under inddrivelse (stk. 1, nr. 3). Dækker beløb, der indrives fra skyldner, kun delvist fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes ifølge § 4, stk. 2, 1. pkt., fordringerne i den rækkefølge, hvori de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog ifølge 2. pkt. forud for hovedkravet. For en opkrævningsrente lægges ifølge 3. pkt. det hovedkrav, som restanceinddrivelsesmyndigheden fik oplyst ved modtagelsen af opkrævningsrenten, til grund ved anvendelsen af 2. pkt. Er en oplysning om hovedkravet ikke givet ved modtagelsen af en opkrævningsrente, anvendes ifølge 4. pkt. alene 1. pkt.

I § 7, stk. 2, 2. pkt., er det bestemt, at hvis en udbetaling kun delvist dækker fordringer omfattet af stk. 1, nr. 3, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de er registreret i restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister, således at den fordring, der først registreres, dækkes først.

I § 50, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige er det bestemt, at i forbindelse med en modregning og i forbindelse med anvendelse af et overskydende beløb, jf. § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og bekendtgørelsens § 7, stk. 4 og 5, kan rækkefølgen for dækning af fordringer, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og rækkefølgen for vurderinger, jf. bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, fraviges, så beløbet først anvendes til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl, som i § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, vurderer og dækker restanceinddrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt., hvorefter renter og lignende ydelser, der omfattes af forældelseslovens § 23, stk. 2, alene vurderes, hvis den fordring, de vedrører, er retskraftig og uden datafejl. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge for vurderingerne eller beslutte, at der helt eller delvist ikke skal ske modregning i udbetalingen, hvis det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinddrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb, fejls karakter eller undersøgelsernes kompleksitet findes hensigtsmæssigt. I bekendtgørelsens § 50, stk. 2, er det bestemt,

at når restanceinddrivelsesmyndigheden retskraftvurderer fordringer, som ikke er berørt af mistanke om datafejl, jf. stk. 3, retskraftvurderes først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig alle øvrige fordringer. Retskraftvurderingerne foretages derudover således, at det i henhold til den anslåede kursværdi størst mulige beløb i forhold til den anvendte tid søges retskraftvurderet. For bøder gennemføres retskraftvurderingen dog så vidt muligt inden udløbet af forældelsesfristen for bødens forvandlingsstraf. I stk. 3 er det bestemt, at ved mistanke om datafejl, der kan have betydning for inddrivelse, modregning eller dækning, vurderes fordringerne i den rækkefølge, som af restanceinddrivelsesmyndigheden skønnes hensigtsmæssig. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan ved vurderingen af, hvilken rækkefølge der er hensigtsmæssig, bl.a. tage hensyn til fordringernes beløb, fejls karakter, undersøgelsernes kompleksitet og mulighederne for at opnå betaling.

I § 28 i lov om gældsbreve er det om overdragelser (transporter) af fordringer bestemt, at en skyldner (i forhold til f.eks. en udbetaling fra det offentlige) kan benytte en fordring på overdrageren (f.eks. en person med gæld under inddrivelse) til modregning, medmindre skyldneren har erhvervet fordringen efter det tidspunkt, da skyldneren fik kundskab eller formodning om overdragelsen. Var fordringen uforfalden på dette tidspunkt, kan den dog kun bruges til modregning, hvis den forfaldt senest samtidig med gældsbeværsfordringen.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Som følge af situationen med covid-19 foreslås det, at små og mellemstore virksomheder efter anmodning kan få udbetalt et beløb svarende til deres angivne afgiftstilsvare for henholdsvis andet halvår 2019 og fjerde kvartal 2019, som et rentefrit lån, der skal tilbagebetales senest den 1. april 2021.

Samtidig foreslås det, at virksomheder, der betaler lønsumsafgift efter metode 4, efter anmodning, kan få udbetalt et beløb som et rentefrit lån. For virksomheder, der har ansatte, og som derfor løbende afregner og opgør lønsumsafgift, foreslås det at udgøre et beløb svarende til den foreløbige opgørelse af lønsumsafgift for opgørelsesperioden for første kvartal 2020, der havde opgørelsesfrist den 15. april 2020. For virksomheder, der allerede har angivet lønsumsafgift af overskuddet for indkomståret 2019, foreslås et beløb svarende til en fjerdedel af afgiftens størrelse for indkomståret 2019.

Ordningen foreslås afgrænset til små og mellemstore virksomheder for så vidt angår lån baseret på momsangivelsen og til virksomheder omfattet af metode 4 for så vidt angår lån baseret på lønsumsafgiftsopgørelsen, da det vurderes, at disse virksomheder i højere grad generelt er pressede på likviditeten end andre virksomheder som følge af udbruddet af covid-19. Det foreslås, at ordningen skal være generel og dermed skal kunne anvendes af alle små og mellemstore virksomheder og metode 4-virksomheder uanset branche.

Det foreslås, at beløbsstørrelsen, for så vidt angår momsplichtige virksomheder, opgøres på baggrund af tidligere angivelser for henholdsvis andet halvår 2019 for små virksom-

heder og fjerde kvartal 2019 for mellemstore virksomheder. Herved vil den enkelte virksomhed få mulighed for at låne et beløb svarende til moms af omsætningen før udbruddet af covid-19, hvorved låneordningen bliver forholdsmæssig på baggrund af virksomhedens momsplichtige omsætning. Det har til formål at give virksomhederne en øget likviditet baseret på deres normale omsætning.

Det foreslås, at beløbsstørrelsen, for så vidt angår lønsumsafgiftslichtige virksomheder, opgøres på baggrund af tidligere angivelser for første kvartal 2020 for virksomheder, der løbende opgør lønsumsafgift. For virksomheder, der har angivet et overskud for indkomståret 2019, foreslås det, at beløbsstørrelsen udgør en fjerdedel af det angivne overskud. Herved vil den enkelte virksomhed få mulighed for at låne et beløb svarende til en fjerdedel af lønsumsafgiften af overskuddet for indkomståret før udbruddet af covid-19, hvorved låneordningen bliver forholdsmæssig på baggrund af, hvad virksomheden skal betale lønsum af. Det har til formål at give virksomhederne en øget likviditet baseret på deres normale omsætning.

For at begrænse statens tab ved den foreslåede ordning foreslås det, at en række virksomheder, ikke skal kunne omfattes af låneordningen. Det drejer sig om virksomheder, der er under konkursbehandling, rekonstruktionsbehandling, tvangsopløsning eller likvidation. Derudover drejer det sig om virksomheder, der er blevet pålagt et krav om at stille sikkerhed efter opkrævningslovens § 11, eller der inden for de seneste 3 år har fået fastsat et tilsvarende af skatter eller afgifter m.v. foreløbigt efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, som ikke er erstattet af en angivelse for afregningsperioden. Virksomheder der har en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden, som inden for de sidste 10 år er dømt for skatte- og afgiftssvig efter skatte- eller afgiftslovgivningen eller straffelovens § 289 foreslås også udelukket af låneordningen. Ligesom at virksomheder, der i perioden den 9. april 2020 til og med den 15. juni 2020 har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen ud, foreslås udelukket, medmindre der foreligger en erklæring fra en uafhængig, godkendt revisor om, at ejerskiftet er sket med henblik på at drive virksomheden videre. Endelig foreslås det, at offentlige institutioner ikke skal være omfattet af låneordningen.

For at låneordningen er i overensstemmelse med EU's statsstøtteregele foreslås det, at virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at modtage statsstøtte, udelukkes af ordningen, og at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afskæring af disse virksomheder fra at opnå lån efter §§ 1-4.

Det foreslås, at afgørelser om bevilling af lån efter §§ 1-5 ikke kan påklages.

For så vidt angår tilbagebetaling af lånene foreslås det, at det fulde beløb senest vil skulle tilbagebetales den 1. april 2021 til skattekontoen. Hertil foreslås dog nogle undtagelser, såfremt virksomhedens registrering for moms eller lønsumsafgift ophører eller inddrages eller hvis virksomheden i løbet af låneperioden ikke opfylder betingelserne i § 5. I dis-

se tilfælde foreslås det, at det udbetalte beløb skal tilbagebetales senest 14 dage efter registreringens ophør eller inddragelse, idet tilbagebetaling dog foreslås at skulle ske straks, hvis betingelserne i §§ 1-5 ikke længere er opfyldt. Såfremt en virksomhed ikke tilbagebetaler lånet rettidigt til skattekontoen, vil det manglende indbetalte beløb blive forrentet efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2.

Idet forslaget har til formål at hjælpe virksomheder, der har likviditetsproblemer på grund af udbruddet af covid-19, foreslås det, at virksomheder kun i en begrænset periode til og med den 15. juni 2020 skal kunne anmode om at få udbetalt beløbet.

For at virksomheder hurtigt får udbetalt det beløb, der anmodes om, foreslås det, at Skatteforvaltningen skal udbetale beløbet så vidt muligt inden for 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen, medmindre der er behov for at foretage kontrol af anmodningen. Samtidig foreslås det, at Skatteforvaltningen kan afbryde udbetalingsfristen, hvis det vurderes, at udbetaling vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab.

Udbetalingen af lånet vil skulle ske via skattekontoen, idet lånet vil optræde som en kreditsaldo for virksomheden på skattekontoen. Denne kreditsaldo vil systemmæssigt blive behandlet som de allerede i dag eksisterende kreditsaldi, der kan opstå ved virksomhedens indbetalinger til skattekontoen og ved Skatteforvaltningens udbetalinger af bl.a. negativ moms efter opkrævningslovens § 12, stk. 1. Da lån efter den foreslåede ordning ikke vil være omfattet af § 12, kan § 12, stk. 5, ikke finde anvendelse. Efter § 12, stk. 5, kan negative tilsvær efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, alene udbetales, hvis det negative tilsvær modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt. Skattekontogæld under inddrivelse vil af Skatteforvaltningen blive tilbagekaldt fra inddrivelsen med henblik på at kunne blive dækket efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, når der skal modregnes i en kreditsaldo. Dækningen efter § 7, stk. 1, nr. 1, sker efter dækningen af den eksisterende debetsaldo på skattekontoen. Udbetalingen vil desuden afvente skatte- og afgiftskrav, der har en sidste rettidig betalingsdag inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen, jf. § 16 c, stk. 6, 1. pkt.

Efter den beskrevne modregning vil det resterende beløb herefter kunne udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre det konstateres, at der er gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning, idet beløbet da vil blive overført til restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af § 4 a, stk. 2, i lov om offentlige betalinger m.v. med henblik på restanceinddrivelsesmyndighedens modregning med gæld under inddrivelse og fordringshavers modregning med gæld under opkrævning, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

For at skabe det nødvendige hjemmelsgrundlag til at kunne fastholde denne systemunderstøttede modregning i kreditsaldi på skattekontoen foreslås det, at alene beløb, der er tilovers efter modregning med debetsaldoen på skattekontoen og med beløb, der efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 4. pkt., er overgivet til inddrivelse, skal kunne udbetales som lån efter lovforslagets §§ 1-4, og lån efter lovforslagets § 4 foreslås alene at ville blive udbetalt, hvis der er indbetalt lønsumsafgift for indkomståret 2019. Bestemmelsens første del om modregning med skattekontogæld er en pendant til opkrævningslovens § 12, stk. 5, der dog alene omfatter Skatteforvaltningens udbetalinger efter stk. 1, som ikke omfatter lån efter den foreslåede ordning.

Det foreslås tillige, at opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse, således at den del af lånet, der beløbsmæssigt svarer til skatte- og afgiftskrav, der har en sidste rettidig betalingsdag inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen, også blive anvendt til modregning.

Den efter den foreslåede lovbestemte modregning med skattekontogæld resterende del af lånet vil herefter kunne udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre det konstateres, at der er gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning, idet beløbet da vil blive overført til restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af § 4 a, stk. 2, i lov om offentlige betalinger m.v.

Ved modregning med gæld under inddrivelse og gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på fordringshavers modregning under opkrævning, vil § 50, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige finde anvendelse, hvilket indebærer, at de gældende regler om dækningsrækkefølgen kan blive fraveget, hvis der optræder fordringer med tvivl om retskraften eller datafejl, jf. ovenfor i afsnit 2.1.1. Da lånet foreslås så vidt muligt at skulle udbetales senest 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen, medmindre udbetalingsfristen kan suspenderes, jf. lovforslagets § 7, stk. 2 og 3, vil restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af § 50, stk. 5, 3. pkt., skulle undlade at gennemføre modregning, hvis de eneste registrerede fordringer er behæftet med tvivl om retskraften eller datafejl, der ikke kan afklares inden for udbetalingsfristen. Fordringer uden en sådan tvivl vil dog blive modregnet.

Som nævnt ovenfor finder § 12 ikke anvendelse på lån efter den foreslåede ordning. Det foreslås derfor, at overdragelser af krav omfattet af lovforslagets §§ 1-4 ikke skal kunne overstige det beløb, der udbetales efter den modregning, der i lovforslagets § 7, stk. 4, foreslås at skulle ske med skattekontogæld inden udbetalingen.

Den foreslåede bestemmelse er en pendant til opkrævningslovens § 13, stk. 2, der dog alene omhandler overdragelser af krav på udbetalinger efter § 12, stk. 1, der som nævnt ikke omfatter lån efter den foreslåede ordning.

Dermed vil en overdragelse, der f.eks. sker, inden virksomheden overhovedet har anmodet om et lån, skulle re-

spektre modregningen med et skattekontokrav, der stiftes og forfalder til betaling, efter at Skatteforvaltningen har modtaget underretning om overdragelsen.

I forhold til gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og gæld, der af fordringshaver er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning under opkrævning, gælder, for så vidt den nævnte gæld ikke er skattekontogæld, at en modregningsadgang afhænger af, om betingelserne i § 28 i lov om gældsbreve er opfyldt, hvilket vil kræve, at gælden er stiftet, inden Skatteforvaltningen har fået underretning om transporten af lånet.

Endelig foreslås også en strafbemmelelse, hvorefter den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen med udbetaling af beløb efter §§ 1-4, skal kunne straffes med bøde. Tilsvarende foreslås det, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, skal kunne fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne. Såfremt en af de nævnte overtrædelser begås med forsæt til uberettiget at opnå udbetalinger efter §§ 1-4, foreslås, at det skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, med mindre højere straf er forskyldt efter straffeloven. Den foreslåede strafbemmelelse og strafferamme svarer til straffebestemmelserne i momsloven og lønsumsafgiftsloven.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og de angivne strafniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

2.2. Fremrykket udbetaling af skatte kreditter for indkomståret 2019

2.2.1. Gældende ret

Selskaber m.v. og selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, har mulighed for at få udbetalt skatteværdien af den del af deres underskud, der stammer fra forsknings- og udviklingsaktiviteter, såkaldte skatte kreditter. Der kan udbetales skatteværdien af op til 25 mio. kr. årligt, hvilket ved en selskabsskattesats på 22 pct. svarer til, at der kan udbetales op til 5,5 mio. kr. årligt.

Virksomhedsordningen indebærer, at selvstændigt erhvervsdrivende har mulighed for at opnå visse skattemæssige fordele, som f.eks. kapitalselskaber har mulighed for. Det drejer sig bl.a. om fuld fradragsværdi for finansielle udgifter.

Anmodning om udbetaling af skatte kreditter indgives efter gældende regler samtidig med afgivelsen af oplysningsskemaet for det pågældende indkomstår. Udbetalingen af skatteværdien af den del af underskuddet, der hidrører fra forsknings- og udviklingsaktiviteter (skatte kreditter), sker herefter i forbindelse med opgørelsen af sluskskatten i november

året efter det indkomstår, som de afholdte udgifter til forsknings- og udviklingsaktiviteter vedrører. Efter gældende regler overfører Skatteforvaltningen skatte kreditten til virksomhedens skattekonto senest 2 bankdage efter den 20. november i kalenderåret efter indkomståret eller ved et forskudt indkomstår senest 2 bankdage efter den 20. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. Er den 20. november en lørdag eller søndag, overføres betalingen dog senest 3 bankdage efter den 20. november.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at selskaber m.v. og personer, der driver selvstændig erhvervs virksomhed i virksomhedsordningen, efter anmodning til Skatteforvaltningen skal kunne opnå fremrykket udbetaling af skatte kreditter, der vedrører indkomståret 2019. Det foreslås således, at der gives mulighed for fremrykket udbetaling af skatteværdien af underskud, der stammer fra udgifter, der i indkomståret 2019 straks afskrives som forsøgs- og forskningsudgifter efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3.

Anmodning om fremrykning af udbetalingen af skatte kreditter for indkomståret 2019 skal ske senest den 15. maj 2020, således at Skatteforvaltningen kan nå at foretage sagsbehandling med henblik på, at udbetalingen kan ske i juni måned. Anmodningen skal vedlægges oplysninger om karakteren af og størrelsen af de konkrete udgifter, der er afholdt i indkomståret 2019, og som ved afgivelsen af oplysninger efter skattekontrollovens § 2 for det pågældende indkomstår straks afskrives som forsøgs- og forskningsudgifter efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Det foreslås, at anmodningen om fremrykket udbetaling af skatte kreditter skal påtegnes af en uafhængig godkendt revisor.

Hvis der er sket udbetaling med et større beløb, end reglerne i ligningslovens § 8 X berettiger til, vil det for meget udbetalte beløb blive opkrævet. Selskabsskattelovens § 29 B, stk. 4, 3. pkt., og § 30 om opkrævning af restskat finder tilsvarende anvendelse.

Fremrykningen vil indebære, at udbetaling af skatte kreditten sker i løbet af juni måned 2020. Udbetaling skal så vidt muligt ske senest den 30. juni 2020.

2.3. Midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift

2.3.1. Gældende ret

Lønsumsafgift betales efter gældende regler efter fire metoder, der varierer på henholdsvis afgiftsgrundlag og afgiftsats.

Metode 1 gælder for organisationer, fonde, foreninger, virksomheder med moms fritagne spilydelser, og visse offentlige virksomheder. Der betales 6,37 pct. af lønsummen.

Metode 2 gælder for virksomheder inden for den finansielle sektor. Det er en konkret vurdering, om en virksomhed anses for at tilhøre den finansielle sektor, men for at være

omfattet af metode 2 skal virksomhedens finansielle ydelser og forsikrings- og genforsikringsydelser udgøre virksomhedens hovedaktivitet. Hvis de finansielle og forsikringsmæssige ydelser er virksomhedens biaktivitet, skal betalingen af lønsumsafgift for disse ydelser ikke foregå efter metode 2. Dog skal virksomheder, der over for offentligheden fremtræder som finansiell virksomhed, altid bruge metode 2. Der skal betales 15,2 pct. af lønsummen i 2020.

Metode 3 gælder for udgivelse og import af aviser, herunder aviser leveret elektronisk. Der betales 3,54 pct. af værdien af salget af aviser.

Metode 4 gælder for virksomheder, der ikke er omfattet af de andre metoder, såfremt virksomheden er drevet i selskabsform eller som personligt drevet virksomhed. Det drejer sig særligt om læger, tandlæger, fysioterapeuter og andre behandlere, vognmænd, bedemænd og undervisere. Desuden bruger detailhandelsvirksomheder og lignende, der f.eks. sælger forsikrings- eller genforsikringsydelser, denne metode.

Afgiftsgrundlaget ved metode 4 er virksomhedens lønsum med tillæg af overskud eller fradrag af underskud med visse reguleringer af selvstændig erhvervsvirksomhed i indkomståret, jf. lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 1.

Virksomheder, der skal betale lønsumsafgift efter metode 4 og har ansatte i virksomheden, skal løbende foretage en foreløbig opgørelse og indbetaling af afgiften alene på grundlag af virksomhedens lønsum. Opgørelsesperioden for den foreløbige opgørelse er kvartalet, og virksomheden skal efter udløbet af opgørelsesperioden angive virksomhedens lønsum og afgiftens størrelse, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 a.

For alle virksomheder, der betaler lønsumsafgift efter metode 4, gælder, at der skal foretages en endelig opgørelse af lønsumsafgiften på grundlag af virksomhedens samlede afgiftsgrundlag, dvs. med tillæg af overskud eller fradrag af underskud, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 b. Den endelige opgørelse af lønsumsafgiften foretages ved at regulere den foreløbige opgørelse i forhold til virksomhedens samlede afgiftsgrundlag. Ved den endelige opgørelse er opgørelsesperioden indkomståret.

I lønsumsafgiftslovens § 6 b, stk. 2, bestemmes det, at personligt ejede virksomheder senest skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse den 15. august, der følger mindst 5 måneder efter indkomstårets udløb. Dvs. personligt ejede virksomheder, hvis indkomstår udløb senest den 28. februar 2019, skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse senest den 17. august 2020.

Andre virksomheder end personligt ejede virksomheder skal senest den 15. i den ottende måned efter udløbet af indkomståret angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 b, stk. 3. Disse andre virksomheder, hvis indkomstår dækkede perioden fra og med den 1. september 2018 til og med den 31. august 2019, skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse senest den 15. april 2020.

Lønsumsafgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor fristen for indbetaling udløber, dvs. den 1. i måneden efter kvartalets udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

Angivelses- og betalingsfristen for den løbende lønsumsafgift af lønsum er 15 dage efter kvartalets udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2 og 4. Hvis den sidste rettidige indbetalingsdag falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den efterfølgende bankdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af lønsumsafgift, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således bruges i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse af lønsumsafgift.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udskyde angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift som følge af situationen med covid-19.

For virksomheder, der er lønsumsafgiftspligtige efter metode 4, foreslås det derfor at forlænge angivelsesfristen med 6 uger for opgørelsesperioden vedrørende andet kvartal 2020, og at angivelsesfristen for tredje kvartal skal forlænges med 4 uger. Det foreslås, at angivelsesfristen for andet kvartal vil skulle være den 1. september fremfor den 15. juli 2020, og angivelsesfristen for tredje kvartal vil skulle være den 16. november fremfor den 15. oktober 2020.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af lønsumsafgift til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af lønsumsafgift. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af lønsumsafgift har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for de pågældende afgiftsperioder, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte

betalingsfrister, der foreslås for disse afgiftsperioder, jf. ovenfor.

2.4. Midlertidig forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen

2.4.1. Gældende ret

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldo-princip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4. Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af blandt andet negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et såkaldt FI-FO-princip (first in, first out), jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen først til dækning af det ældst forfaldne krav. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, er det bestemt, at en debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør. For toldskyld gælder ifølge § 16 c, stk. 2, at en sådan uanset stk. 1 forrentes med renten fastsat i EU-

toldkodeksens artikel 114. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 1. pkt. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder, jf. 2. pkt. Rykkerbrev udsendes dog ifølge 3. pkt. til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse, jf. 4. pkt. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen, jf. 5. pkt. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev, jf. § 16 c, stk. 4, 6. pkt.

En kreditsaldo udbetales til virksomhedens NemKonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 2. pkt. højst udgøre 200.000 kr. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr., jf. 3. pkt. Virksomheder kan uanset 3. pkt. anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt, jf. 4. pkt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 5. pkt. ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør, jf. 6. pkt. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes, jf. 7. pkt.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgifts krav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen ifølge 2. pkt. dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling af et negativt tilsvarende sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode.

Med § 9 i lov nr. 211 af 17. marts 2020 er der for perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 30. november 2020 gennemført en forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen fra 200.000 kr. til 10 mio. kr. Forhøjelsen skyldes et ønske om at afbøde de eventuelle negative konsekvenser, som de med loven gennemførte udskydelser af en række betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms måtte påføre visse virksomheder uden det likviditetsbehov, som er hovedsigtet med loven. Da udskydelsen er obligatorisk for alle virksomheder, vil også virksomheden uden et likviditetsbehov skulle indbetale A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms til skattekontoen på senere tidspunkter end ellers. Dette vil potentielt kunne udløse negative bankrenter for den periode, hvor det beløb, der skal betales til skattekontoen, i stedet måtte skulle stå på en konto hos et pengeinstitut.

2.4.2. Den foreslåede ordning

En udskydelse af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms m.v. medfører, at virksomhederne skal vente længere tid med at foretage deres indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms m.v. til skattekontoen. Dette vil potentielt kunne udløse negative bankrenter for den periode, hvor det beløb, der skal betales til skattekontoen, i stedet måtte skulle stå på en konto hos et pengeinstitut. Som følge heraf foreslås det midlertidigt at forhøje beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen til 100 mia. kr. i perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. april 2021.

Det foreslås, at forhøjelsen af beløbsgrænsen skal gælde fra og med den 7. maj 2020, dvs. to dage efter den foreslåede ikrafttrædelsesdato den 5. maj 2020. Hermed tages højde for, at Skatteforvaltningen efter lovens ikrafttræden skal foretage en systemmæssig tilretning af skattekontoen for at kunne forhøje beløbsgrænsen for kreditsaldoen til det foreslåede beløb på 100 mia. kr.

Ved en gennemførelse af den foreslåede ændring, der foreslås at skulle ske ved en nyaffattelse af § 9 lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister og forlængelse af afgiftsperioder for moms m.v., vil ikke kun beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen blive forhøjet fra 10 mio. kr. til 100 mia. kr. Perioden, hvor den forhøjede beløbsgrænse vil være gældende, vil desuden blive forlænget fra den 30. november 2020 til den 1. april 2021. Den foreslåede forlængelse af perioden hænger sammen med den i lovforslagets §§ 1-4 foreslåede låneordning. Efter lovforslagets § 6, stk. 1, foreslås eventuelle lån at skulle tilbagebetales senest den 1. april 2021 via indbetaling til skattekontoen. Ved at forlænge perioden med den forhøjede beløbsgrænse skal det sikres, at virksomheder, der måtte ønske at tilbagebetale lånet til skattekontoen tidligere end 5 hverdage før den sidste rettidige betalingsfrist, dvs. den 1. april 2021, kan gøre dette uden at få tilbagebetalt det beløb, der vil overstige den normale beløbsgrænse på 200.000 kr., der efter den 30. november 2020 atter vil være gældende.

Gennemføres en sådan ændring, vil virksomheder i praksis ikke risikere at skulle betale mere i negativ bankrente fra og med den 7. maj 2020 end før udskydelsen af betalingsfristerne, og statens lånebehov, der følger af forlængelsen af betalingsfristerne, vil blive mindre. I denne helt ekstraordinære situation findes det således at være hensigtsmæssigt midlertidigt at foretage et markant løft af loftet over skattekontoen.

Det foreslås således, at der for perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020 stadig skal gælde en beløbsgrænse på 10 mio. kr., mens det for den resterende del af perioden, dvs. fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. april 2021, foreslås, at beløbsgrænsen forhøjes til 100 mia. kr.

Det vil forudsætte store og komplicerede systemtekniske ændringer, hvis beløbsgrænsen for kreditsaldoen helt ophæves på skattekontoen. På baggrund heraf foreslås det i stedet at fastsætte beløbsgrænsen så højt, at virksomhederne i praksis ikke risikerer at skulle betale mere i negativ bankrente fra og med den 7. maj 2020 som følge af udskydelsen af betalingsfristerne. Det er vurderingen, at dette opnås med en beløbsgrænse på 100 mia. kr.

2.5. Bemyndigelse til at forlænge frister fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrolloven

2.5.1. Gældende ret

Skattekontrolloven indeholder i kapitel 1 om pligt til at give Skatteforvaltningen oplysninger om den skattepligtige indkomst m.v. et afsnit om oplysningsfrister. I den tidligere skattekontrollov blev oplysningsfristerne benævnt selvangivelsesfrister.

Efter reglerne om oplysningsfrister skal fysiske personer, der modtager en årsopgørelse give Skatteforvaltningen oplysninger om skattepligtig indkomst som nævnt i skattekontrollovens § 2 senest den 1. maj i året efter indkomstårets udløb. Det gælder dog ikke visse skattepligtige, herunder små selvstændigt erhvervsdrivende f.eks. med forældreudlejning, som modtager en årsopgørelse. Sådanne små selvstændigt erhvervsdrivende skal senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb give Skatteforvaltningen oplysninger som nævnt i § 2.

Fysiske personer, herunder selvstændigt erhvervsdrivende, som skal udfylde et oplysningsskema, skal give Skatteforvaltningen oplysninger som nævnt i § 2 senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb.

Selskaber og andre juridiske personer, bortset fra dødsboer omfattet af dødsboskatteloven, skal give Skatteforvaltningen oplysninger som nævnt i § 2 senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden fra og med den 1. februar til og med den 31. marts, skal oplysninger som nævnt i § 2 dog gives senest den 1. september samme år.

Udløber oplysningsfristen dagen før eller på en lørdag, søndag eller helligdag, anses oplysningerne for rettidigt givet, hvis den skattepligtige giver Skatteforvaltningen oplysningerne senest den førstkommende hverdag kl. 9.00.

Endeligt indeholder afsnittet om oplysningsfrister i § 14 en mulighed for Skatteforvaltningen til efter den skattepligtiges anmodning at forlænge oplysningsfristen for den pågældende, hvis særlige forhold taler herfor.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, desuden i særlige tilfælde forlænge oplysningsfristen for grupper af skattepligtige.

Bemyndigelsen i § 14, stk. 2, har skatteministeren i den nuværende covid-19-situation udnyttet til at give direktøren for Skattestyrelsen en bemyndigelse til at forlænge oplysningsfristen for grupper af skattepligtige, som med baggrund i den nuværende situation findes at have behov for at få forlænget oplysningsfristerne. Skattestyrelsens direktør har for-

længet oplysningsfristen for stort set samtlige grupper af skattepligtige til den 1. september 2020. Dette fremgår af Skattestyrelsens hjemmeside på SKAT.dk.

Skattelovgivningen indeholder en række bestemmelser med frister, som er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13. Der er typisk tale om oplysninger, som ikke er egentlige indkomstoplysninger, men hvor oplysningerne har betydning for valg af skatteordning m.v.

Som eksempel kan nævnes kildeskattelovens § 5 D, hvorefter den skattepligtige ved afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 for et indkomstår skal tilkendegive, om der skal foretages beskatning efter kildeskattelovens regler om grænsegængere. Den skattepligtige kan ændre sin beslutning. Tilkendegivelse herom skal ske til Skatteforvaltningen senest den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb.

Pensionsbeskatningslovens § 18 om bl.a. ophørspension foreskriver, at indbetalinger til en ophørspension kan fradrages ved indkomstopgørelsen for det eller de indkomstår, hvori den skattepligtiges virksomhed er afstået, hvis indbetalingerne foretages senest den 1. juli i det umiddelbart efterfølgende indkomstår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, er den nævnte frist for indbetaling dog den 1. juli i kalenderåret efter det kalenderår, som det indkomstår, hvori virksomheden er afstået, træder i stedet for.

Endvidere kan nævnes virksomhedsskattelovens § 2, stk. 2, hvorefter den skattepligtige ved afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 for et indkomstår skal tilkendegive, om virksomhedsordningen skal anvendes for det pågældende indkomstår. Den skattepligtige kan ændre sin beslutning om, hvorvidt virksomhedsordningen skal anvendes eller ikke. Tilkendegivelse herom skal ifølge bestemmelsen ske til Skatteforvaltningen senest den 30. juni i det andet kalenderår efter udløbet af indkomståret.

Det bemærkes, at de ovenfor nævnte eksempler på bestemmelser, der indeholder frister, som er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13, ikke er udtømmende.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Forslaget går ud på, at skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, skal kunne forlænge frister i skatte- og afgiftslovgivningen, som er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13, når det må anses for umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for grupper af skattepligtige at opfylde fristerne.

Baggrunden for forslaget er at give bl.a. revisorerne bedre mulighed for at hjælpe virksomhederne med at håndtere den akutte udfordring, som covid-19 har medført. Udfordringen for virksomhederne har bl.a. ført til, at Folketinget med ved-

tagelsen den 2. april 2020 af lovforslag L 168 A om bemyndigelse til midlertidig fravigelse af virksomheders pligter på selskabs- og regnskabsområdet i forbindelse med covid-19 har gjort det muligt for erhvervsministeren at udskyde fristen for indberetning af selskabernes årsrapporter. Det er sket med 3 måneder, dvs. til ultimo august i år.

Endvidere har udfordringen for virksomhederne ført til, at skatteministeren efter skattekontrolloven § 14, stk. 2, har bemyndiget direktøren for Skattestyrelsen til at forlænge oplysningsfristen. Oplysningsfristen er således forlænget til den 1. september 2020 for stort set alle grupper af skattepligtige.

Skatte- og afgiftslovgivningen indeholder som nævnt en række bestemmelser, som indeholder frister, der er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13. De nævnte eksempler på sådanne bestemmelser i afsnit 2.5.1 i de almindelige bemærkninger er ikke udtømmende, men det vurderes, at fristerne i sådanne bestemmelser ligeledes bør forlænges.

Det vurderes i den forbindelse, at direktøren for Skattestyrelsen mest hensigtsmæssigt vil kunne vurdere spørgsmål om forlængelse af frister, der er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne, som er udskudt til 1. september 2020, og at dette vil kunne ske ved en bemyndigelse fra skatteministeren til direktøren for Skattestyrelsen.

Det foreslås således, at skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, kan forlænge frister i skatte- og afgiftslovgivningen, når det må anses for umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for grupper af skattepligtige at opfylde fristerne i de bestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen, som er fastsat under hensyn til en oplysningsfrist i skattekontrollovens §§ 10-13. I en række situationer vil forlængelsen af oplysningsfristerne, som skatteministeren gav bemyndigelse til den 31. marts 2020, ikke kunne effektueres med den ønskede effekt, hvis øvrige frister, der er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne, ikke samtidig forlænges. Det foreslås derfor, at sådanne andre frister, der udløber i kalenderåret 2020, med tilknytning til oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13 tilsvarende skal kunne forlænges. Det foreslås, at fristforlængelsen skal kunne ske for grupper af skattepligtige, dvs. uden at den skattepligtige vil skulle anmode om tilladelse til fristforlængelse.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 735 mio. kr. i 2020 og 265 mio. kr. i 2021. Efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet at udgøre 450 mio. kr. i 2020 og 155 mio. kr. i 2021, jf. tabel 1. Finansårsvirkningen i 2020 udgør 27,4 mia. kr., idet udbetaling af lånene medregnes ved opgørelsen af finansårsvirkningen. Forslaget skønnes at medføre et varigt mindreprovenu på 10 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.

Tabel 1. Samlet provenuvirkning som følge af lovforslaget

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-735	-265	-	-	-	-	-10	-27.420
Virkning efter tilbageløb	-490	-170	-	-	-	-	-10	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-450	-155	-	-	-	-	-10	-

Anm. : Afrundet til nærmeste 5 mio. kr.

Der skønnes ingen økonomiske eller implementeringsmæssige konsekvenser for regionerne og kommunerne.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på i alt ca. 21 mio. kr., hvoraf hovedparten af udgifterne falder i 2020. Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.

3.1. Udbetaling af beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån

Forslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 710 mio. kr. i 2020 og 265 mio. kr. i

2021. Efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet at udgøre 420 mio. kr. i 2020 og 155 mio. kr. i 2021, jf. tabel 2. Finansårsvirkningen i 2020 udgør 27,4 mia. kr., idet udbetaling af lånene medregnes ved opgørelsen af finansårsvirkningen. Forslaget skønnes at medføre et varigt mindreprovenu på 5 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Provenuvirkningen for forslagens enkeltdelte er uddybet nedenfor.

Tabel 2. Provenuvirkning ved udbetaling af beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-710	-265	-	-	-	-	-10	-27.400
Virkning efter tilbageløb	-465	-170	-	-	-	-	-10	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-420	-155	-	-	-	-	-5	-

Anm. : Afrundet til nærmeste 5 mio. kr.

Det skønnes, at der kan blive udbetalt lån til små og mellemstore virksomheder med positive momstilsvær på op til i alt ca. 35 mia. kr., svarende til deres indbetalte moms vedrørende henholdsvis 2. halvår 2019 og 4. kvartal 2019. Det skønnes herudover, at der kan blive udbetalt lån til metode 4 virksomheder på ca. 425 mio. kr., svarende til deres lønsumsafgiftsbetaling vedrørende 1. kvartal 2020 og ¼ af deres årsafregning af lønsumsafgift vedrørende indkomståret 2019. Skønnene er baseret på den seneste økonomiske fremskrivning fra december 2019.

Det skønnes, at indførelsen af den foreslåede låneordning vedrørende moms og lønsumsafgift samlet medfører et umiddelbart mindreprovenu på ca. 970 mio. kr., som fordeles sig med 710 mio. kr. i 2020 og 265 mio. kr. i 2021. Efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet samlet set at udgøre 580 mio. kr. fordelt på 420 mio. kr. i 2020 og 155 mio. kr. i 2021. Der er ved opgørelse af tilbageløb og adfærdsvirkninger taget udgangspunkt i standardforudsætninger for ændringer i selskabsskattegrundlaget. Finansårsvirkningen i 2020 skønnes at udgøre knap 27,4 mia. kr., idet udbetaling af lånet medregnes ved opgørelsen af finansårsvirkningen.

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over, i hvilket omfang låneordningen for moms og lønsumsafgift

vil blive udnyttet, og om den fulde låneperiode udnyttes. Det er ved opgørelsen af provenuvirkningen lagt til grund, at ca. 75 pct. af det mulige låneomfang udnyttes, og at løbetiden på lånene er ca. 11 måneder. Der er lagt en rente på 4 pct. p.a. til grund, hvilket hovedsageligt afspejler den øgede kreditrisiko som staten påtager sig ved låneordningen.

Forslaget medfører en skatteudgift svarende til den umiddelbare virkning af forslaget.

Lovforslagets initiativ vedrørende låneordning for små og mellemstore virksomheder vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 3,6 mio. kr. i 2020 til administration af udbetalinger, øget vejledningsindsats og systemunderstøttelse. Dertil kommer kontrol og svigforebyggelse, der med væsentlig usikkerhed vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 5,4 mio. kr. i 2020.

Lovforslagets initiativ vedrørende låneordninger for metode 4-virksomheder vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 2,2 mio. kr. i 2020 til administration af udbetalinger, øget vejledningsindsats og systemunderstøttelse. Dertil kommer kontrol og svigforebyggelse, der med væsentlig usikkerhed vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,8 mio. kr. i 2020.

Hertil kommer udgifter til udvikling af blanketter til begge låneordninger hos Skatteforvaltningen, der samlet vurderes at udgøre ca. 0, 3 mio. kr. i 2020.

3.2. Fremrykket udbetaling af skattecreditter for indkomståret 2019

De årlige udbetalinger af skattecreditter udgør ca. 1 mia. kr. En fremrykning af udbetalingen af skattecreditter vedrø-

rende indkomståret 2019 fra november til juni 2020 skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 25 mio. kr. i form af et rentetab samt evt. et tab på debitorer, jf. tabel 3.

Tabel 3. Provenuvirkning ved fremrykket udbetaling af skattecreditter for indkomståret 2019

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-25	-	-	-	-	-	0	-25
Virkning efter tilbageløb	-25	-	-	-	-	-	0	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-25	-	-	-	-	-	0	-

Anm. : Afrundet til nærmeste 5 mio. kr.

Provenuskønnet er forbundet med usikkerhed, herunder i forhold til om muligheden for at fremrykke udbetalingerne vil blive fuldt udnyttet. Hertil kommer at tabet på debitorer vanskeligt lader sig kvantificere.

Det fremrykkede udbetalingstidspunkt forventes ikke at være forbundet med tilbageløb og adfærdsændringer af nævneværdig betydning for de offentlige finanser.

Med den fremrykkede udbetaling forøges den eksisterende skatteudgift forbundet med skattekreditordningen med et beløb svarende til det umiddelbare mindreprovenu. Forslaget har ikke provenumæssige konsekvenser for kommunerne.

Lovforslagets initiativ vedrørende fremrykket udbetaling af skattecreditter for indkomståret 2019 vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 3,7 mio. kr. i 2020 til kontrol og øget vejledningsindsats.

3.3. Midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift

Virksomheder, der er lønsumsafgiftspligtige efter metode 4 og afregner kvartalsvis, vil med forslaget få forlænget angivelsesfristen med 6 uger for opgørelsesperioden vedrørende andet kvartal 2020, og angivelsesfristen for tredje kvartal forlænges med 4 uger. Det skønnes, at disse virksomheder betaler ca. 275 mio. kr. i lønsumsafgift pr. kvartal. Skønnene er baseret på den seneste økonomiske fremskrivning fra december 2019, hvor der således ikke er taget højde for effekterne af den aktuelle økonomiske situation.

Udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgiften skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 0,3 mio. kr. for staten og ca. 0,2 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2020. Der er ved opgørelse af tilbageløb og adfærdsvirkninger taget udgangspunkt i standardforudsætninger for ændringer i selskabsskattegrundlaget. Finansårvirkningen skønnes at udgøre ca. 0,3 mio. kr. i 2020. Udskydelse af betalingsfristen for lønsumsafgift skønnes ikke at medføre en nævneværdig varig provenuvirkning.

Længere kredittid vurderes desuden at kunne medføre et tab på debitorer, dvs. virksomheder som angiver, men ikke betaler deres lønsumsafgift. Det skyldes, at mulighederne for kontrol og inddrivelse bliver dårligere, når der går længere tid mellem, hvornår evt. snyd begås, og momstilsvaret opgøres, eller der går længere fra afregningsperiodens afslutning, til lønsumsafgiften skal være betalt.

Der er lagt en rente på 0,5 pct. p.a. til grund for opgørelse af rentevirkningen af forslaget. Denne rente er en summarisk opgjort rente, der bl.a. afspejler skøn for rentetab og øget kreditrisiko.

Forslaget medfører en skatteudgift svarende til den umiddelbare virkning af forslaget.

Lovforslagets initiativ vedrørende udskydelse af betalingsfrist for lønsumsafgift (metode 4) vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 1,9 mio. kr. i 2020 og 3,1 mio. kr. i 2021 til kontrol, vejledning og systemunderstøttelse.

3.4. Midlertidig forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen

Forslaget om midlertidigt at forhøje beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen skønnes isoleret set ikke at indebære væsentlige provenumæssige konsekvenser. I det omfang forhøjelsen medfører forudbetalinger af skat og moms på over 10 mio. kr., vil det skønnede rentetab ved de tidligere udskydelser af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og moms blive reduceret.

Lovforslagets initiativ vedrørende midlertidig ophævelse af loft på skattekontoen vurderes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på 0,2 mio. kr. i 2020 til vejledning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede låneordning, den fremrykkede udbetaling af skattecreditter og den foreslåede udskydelse af betalingsfri-

sterne vil primært bidrage til at afhjælpe det likviditetspres, som mange virksomheder i øjeblikket lider under.

4.1. Udbetaling af beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån

Det skønnes, at den foreslåede udbetaling af beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån, vil styrke likviditeten i de berørte virksomheder med i alt ca. 35 mia. kr. i op til 11 måneder. Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet virksomheder alene skal udfylde en blanket i forbindelse med anmodningen én gang.

4.2. Fremrykket udbetaling af skattecreditter for indkomståret 2019

Den foreslåede fremrykning af udbetaling af skattecreditter for indkomståret 2019 vil bidrage til at styrke den aktuelle likviditet for de virksomheder, der i 2019 har haft underskud som følge af udgifter til forskning og udvikling. Den foreslåede fremrykning forventes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4.3. Midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift

Det skønnes, at den foreslåede udskydelse af betalingsfristerne for virksomheder, der lønsumsafgiftspligtige efter metode 4 og afregner kvartalsvis, vil styrke likviditeten i de berørte virksomheder med ca. 275 mio. kr. i 6 uger vedrørende 2. kvartal og ca. 275 mio. kr. i 4 uger vedrørende 3. kvartal. Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet

4.4. Midlertidig forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldo på skattekontoen

Forslaget om midlertidigt at forhøje beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen vil give virksomhederne mu-

lighed for at indbetale indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms m.v. til skattekontoen tidligere end efter gældende regler. Det vil give virksomhederne mulighed for at undgå udfordringer med negative renter, hvis alternativet er, at beløbene i stedet skal stå på en konto hos et pengeinstitut indtil betalingsfristen.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget om at udbetale et beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån vurderes at indebære statsstøtte, og ordningen kan derfor først sættes i kraft, når EU-Kommissionen har godkendt den efter statsstøttereglerne. Forslaget om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift for virksomheder, der er lønsumsafgiftspligtige efter metode 4 og afregner kvartalsvis, vurderes ligeledes at udgøre statsstøtte. Det forventes, at godkendelsen vil foreligge inden den foreslåede ikrafttrædelsesdato.

Forslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været udsendt i høring på grund af forslagens hastende karakter henset til udbruddet af covid-19. Lovforslaget sendes heller ikke i høring i forbindelse med fremsættelsen, fordi det skal hastebehandles i Folketinget.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for staten	Forslaget om midlertidigt at forhøje beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen vil reducere rentetabet ved de tidligere udskydelser af betalingsfristerne for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og moms.	Lovforslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 735 mio. kr. i 2020 og ca. 265 mio. kr. i 2021. Efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet til 450 mio. kr. i 2020 og 155 mio. kr. i 2021. Finansårsvirkningen i 2020 skønnes at udgøre 27,4 mia. kr. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd skønnes at udgøre 10 mio. kr.

Implementeringskonsekvenser for staten	Ingen.	Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på i alt ca. 21 mio. kr., hvoraf hovedparten af udgifterne falder i 2020. Skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget styrker likviditeten for de omfattede virksomheder. Forslaget om midlertidigt at forhøje beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen fjerner en potentiel udfordring med negative renter for de berørte virksomheder.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen nævneværdige.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen nævneværdige.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Forslaget om at udbetale et beløb svarende til angivet moms og lønsumsafgift som rentefrie lån og forslaget om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for lønsumsafgift vurderes at indebære statsstøtte til de pågældende virksomheder. Forslaget indeholder derudover ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Til § 1

Virksomheder, hvis samlede momspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr. årligt, men højst udgør 50 mio. kr. årligt, anvender kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 3.

Virksomheder, der anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode fordi dens samlede momspligtige leverancer ikke overstiger 5 mio. kr. årligt efter § 57, stk. 4, kan anmode Skatteforvaltningen om at anvende kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 7.

Nyregistrerede virksomheder registreres ligeledes med kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 47, stk. 5.

Angivelsesfristen for virksomheder med kvartalet som afgiftsperiode er den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb, jf. momslovens § 57, stk. 3.

Momsen forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal senest indbetales ved angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende afgifter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode

ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Det foreslås, at virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån kan få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne afgiftstilsvare for fjerde kvartal 2019, der havde angivelsesfrist den 2. marts 2020.

Det er således en forudsætning for udbetaling af beløbet, at virksomheden har indgivet en momsangivelse for fjerde kvartal 2019. Virksomheder, der har fået fastsat deres momstilsvare foreløbigt for fjerde kvartal 2019, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, vil således ikke være omfattet af låneordningen, før virksomheden har indgivet en angivelse for fjerde kvartal 2019. Såfremt virksomheden har angivet, men ikke indbetalt moms for fjerde kvartal 2019, foreslås det, at virksomheden ikke vil få udbetalt et beløb. Det skyldes, at den angivne moms vil fremgå af skattekontoen som en debetsaldo, som efter forslaget til § 7 vil blive modregnet, inden lånet udbetales. Herved vil debetsaldoen blive reduceret med lånebeløbet, hvilket svarer til, at virksomheden de facto får en rentefri henstand på det angivne beløb, jf. forslaget til § 7.

Det beløb, der foreslås at skulle kunne udbetales, vil svare til angivelsen for fjerde kvartal 2019, som virksomheden har indgivet med frist den 2. marts 2020. Eventuelle efterangi-

velser eller korrektioner efter den 2. marts 2020 skal ikke tages i betragtning ved opgørelsen af det udbetalte beløb. Det vil heller ikke være muligt at anmode om at få udbetalt et beløb, der er mindre end det angivne.

Det rentefrie lån vil efter forslaget ikke være skattepligtigt.

Samtidig foreslås det, at visse virksomheder ikke skal kunne få udbetalt det omtalte beløb, jf. forslaget til § 5.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 2

Virksomheder, hvis samlede momspligtige leverancer er højst 5 mio. kr. årligt, anvender halvåret som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 4.

Angivelsesfristen for virksomheder med halvåret som afgiftsperiode er den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb, jf. momslovens § 57, stk. 4.

Momsen forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal senest indbetales samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Det foreslås, at virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 4, anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode, efter anmodning til Skatteforvaltningen kan som et rentefrit lån få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne afgiftstilsvare for andet halvår 2019, der havde angivelsesfrist den 2. marts 2020.

Det er således en forudsætning for udbetaling af beløbet, at virksomheden har indgivet en momsangivelse for andet halvår 2019. Virksomheder, der har fået fastsat deres momstilsvare foreløbigt for andet halvår 2019, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, foreslås således ikke at skulle være omfattet af låneordningen, før virksomheden har indgivet en angivelse for andet halvår 2019. Såfremt virksomheden har angivet, men ikke indbetalt moms for andet halvår 2019, foreslås det, at virksomheden ikke vil få udbetalt et beløb. Det skyldes, at den angivne moms vil fremgå af skattekontoen som en debetsaldo, som efter forslaget til § 7 vil blive modregnet inden lånet udbetales. Herved vil debetsaldoen blive reduceret med lånebeløbet, hvilket svarer til, at virksomheden de facto får en rentefri henstand på det angivne beløb, jf. forslaget til § 7.

Det beløb, der foreslås at skulle kunne udbetales, vil svare til angivelsen for andet halvår 2019, som virksomheden har indgivet med frist den 2. marts 2020. Eventuelle efterangi-

velser eller korrektioner efter den 2. marts 2020 vil efter forslaget ikke skulle tages i betragtning ved opgørelsen af det udbetalte beløb. Det vil heller ikke være muligt at anmode om at få udbetalt et beløb, der er mindre end det angivne.

Det rentefrie lån vil efter forslaget ikke være skattepligtigt.

Samtidig foreslås det, at visse virksomheder ikke skal kunne få udbetalt det omtalte beløb, jf. forslaget til § 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 3

Der skal i henhold til lønsumsafgiftslovens § 1 betales lønsumsafgift af virksomheder, der leverer momsfratagne varer eller ydelser efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, 3, 5, 6, 10-12, 15, 16 og 19.

Lønsumsafgift betales efter gældende regler efter fire metoder, der varierer på henholdsvis afgiftsgrundlag og afgiftssats.

Metode 1 gælder for organisationer, fonde, foreninger, virksomheder med momsfratagne spilydelser, og visse offentlige virksomheder. Der betales 6,37 pct. af lønsummen.

Metode 2 gælder for virksomheder inden for den finansielle sektor. Det er en konkret vurdering, om en virksomhed anses for at tilhøre den finansielle sektor, men for at være omfattet af metode 2 skal virksomhedens finansielle ydelser og forsikrings- og genforsikringsydelser udgøre virksomhedens hovedaktivitet. Hvis de finansielle og forsikringsmæssige ydelser er virksomhedens biaktivitet, skal betalingen af lønsumsafgift for disse ydelser ikke foregå efter metode 2. Dog skal virksomheder, der over for offentligheden fremtræder som finansielle virksomheder, altid bruge metode 2. Der skal betales 15,2 pct. af lønsummen i 2020.

Metode 3 gælder for udgivelse og import af aviser, herunder aviser leveret elektronisk. Der betales 3,54 pct. af værdien af salget af aviser.

Metode 4 gælder for virksomheder, der ikke er omfattet af de andre metoder. Det drejer sig særligt om læger, tandlæger, fysioterapeuter og andre behandlere, vognmænd, bedemænd og undervisere. Desuden bruger detailhandelsvirksomheder og lignende, der f.eks. sælger forsikrings- eller genforsikringsydelser, denne metode.

Afgiftsgrundlaget ved metode 4 er virksomhedens lønsum med tillæg af overskud eller fradrag af underskud med visse reguleringer af selvstændig erhvervsvirksomhed i indkomståret, jf. lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 1.

I henhold til lønsumsafgiftslovens § 5, stk. 1, er afgiften 4,12 pct. af afgiftsgrundlaget for virksomheder omfattet af § 4, stk. 1.

Det bestemmes i lønsumsafgiftslovens § 6 a, at virksomheder, der skal betale lønsumsafgift efter metode 4, løbende skal foretage en foreløbig opgørelse og indbetaling af afgiften på grundlag af virksomhedens lønsum. Opgørelsesperioden for den foreløbige opgørelse er kvartalet, og virksomheden skal efter udløbet af opgørelsesperioden angive virk-

somhedens lønsum og afgiftens størrelse. Virksomheder, der ikke har ansatte og dermed ingen lønsum, foretager ikke en kvartalsvis foreløbig opgørelse af lønsumsafgiften.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Det foreslås, at virksomheder, der efter lønsumsafgiftslovens § 6 a, foreløbigt skal opgøre og indbetale lønsumsafgift på grundlag af virksomhedens lønsum, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån skal kunne få udbetalt et beløb svarende til virksomhedens angivne foreløbige opgørelse for opgørelsesperioden for første kvartal 2020, der havde angivelses- og betalingsfrist den 15. april 2020.

Det er således en forudsætning for udbetaling af beløbet, at virksomheden har indgivet en angivelse for lønsum for første kvartal 2020. Virksomheder, der har fået fastsat deres opgørelse foreløbigt for første kvartal 2020, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, foreslås således ikke at skulle være omfattet af låneordningen, før virksomheden har indgivet en angivelse for første kvartal 2020. Såfremt virksomheden har angivet, men ikke indbetalt lønsumsafgiften for første kvartal 2020, foreslås det ikke, at virksomheden skal kunne få udbetalt et beløb. Det skyldes, at den angivne moms vil fremgå af skattekontoen som en debetsaldo, som efter forslaget til § 7 vil blive modregnet inden lånet udbetales. Herved vil debetsaldoen blive reduceret med lånebeløbet, hvilket svarer til, at virksomheden de facto får en rentefri henstand på det angivne beløb, jf. forslaget til § 7.

Det beløb, der efter forslaget skal kunne udbetales, vil svare til opgørelsen for første kvartal 2020, som virksomheden har indgivet med frist den 15. april 2020. Eventuelle efterangivelser eller korrektioner efter den 15. april 2020, vil efter forslaget ikke skulle tages i betragtning ved opgørelsen af det udbetalte beløb. Det skal efter forslaget heller ikke være muligt at anmode om at få udbetalt et beløb, der er mindre end det angivne.

Det rentefrie lån vil efter forslaget ikke være skattepligtigt.

Samtidig foreslås det, at visse virksomheder ikke skal kunne få udbetalt det omtalte beløb, jf. forslaget til § 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 4

Der skal i henhold til lønsumsafgiftslovens § 1 betales lønsumsafgift af virksomheder, der leverer momsfratagne varer eller ydelser efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, 3, 5, 6, 10-12, 15, 16 og 19.

Lønsumsafgift betales efter gældende regler efter fire metoder, der varierer på henholdsvis afgiftsgrundlag og afgiftsats.

Metode 1 gælder for organisationer, fonde, foreninger, virksomheder med momsfratagne spilydelser, og visse offentlige virksomheder. Der betales 6,37 pct. af lønsummen.

Metode 2 gælder for virksomheder inden for den finansielle sektor. Det er en konkret vurdering, om en virksomhed anses for at tilhøre den finansielle sektor, men for at være omfattet af metode 2 skal virksomhedens finansielle ydelser og forsikrings- og genforsikringsydelser udgøre virksomhedens hovedaktivitet. Hvis de finansielle og forsikringsmæssige ydelser er virksomhedens biaktivitet, skal betalingen af lønsumsafgift for disse ydelser ikke foregå efter metode 2. Dog skal virksomheder, der over for offentligheden fremtræder som finansiell virksomhed, altid bruge metode 2. Der skal betales 15,2 pct. af lønsummen i 2020.

Metode 3 gælder for udgivelse og import af aviser, herunder aviser leveret elektronisk. Der betales 3,54 pct. af værdien af salget af aviser.

Metode 4 gælder for virksomheder, der ikke er omfattet af de andre metoder. Det drejer sig særligt om læger, tandlæger, fysioterapeuter og andre behandlere, vognmænd, bedemænd og undervisere. Desuden bruger detailhandelsvirksomheder og lignende, der f.eks. sælger forsikrings- eller genforsikringsydelser, denne metode.

Afgiftsgrundlaget ved metode 4 er virksomhedens lønsum med tillæg af overskud eller fradrag af underskud med visse reguleringer af selvstændig erhvervsvirksomhed i indkomståret, jf. lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 1. I henhold til lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 1, 2.-4. pkt., opgøres virksomhedens overskud eller underskud efter reglerne for opgørelse af skattepligtig indkomst før fradrag for henlæggelser til konjunkturudligning efter virksomhedsskatteovens § 22 b. Til dette overskud eller underskud tillægges renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og fradrag af rente- og udbytteindtægter samt kursgevinst på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af virksomhedens overskud eller underskud. Overskud eller underskud, der hidrører fra virksomhed i udlandet, medregnes ikke ved opgørelsen af virksomhedens overskud eller underskud.

I henhold til lønsumsafgiftslovens § 5, stk. 1, er afgiften 4,12 pct. af afgiftsgrundlaget for virksomheder omfattet af § 4, stk. 1.

For alle virksomheder, der betaler lønsumsafgift efter metode 4, gælder, at der skal foretages en endelig opgørelse af lønsumsafgiften på grundlag af virksomhedens samlede afgiftsgrundlag, dvs. lønsummen med tillæg af overskud eller fradrag af underskud, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 b. Den endelige opgørelse af lønsumsafgiften foretages ved at regulere den foreløbige opgørelse og indbetaling af lønsumsafgift efter lønsumsafgiftslovens § 6 a i forhold til virksomhedens samlede afgiftsgrundlag efter lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 1. Reguleringen skal foretages efter udløbet af virksomhedens indkomstår. Ved den endelige opgørelse og indbeta-

ling af lønsumsafgiften er opgørelsesperioden virksomhedens indkomstår.

Hvis virksomheden har haft overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed i indkomståret, skal den betale yderligere lønsumsafgift af dette overskud. Hvis der derimod har været underskud i indkomståret, skal virksomheden tilsvarende have tilbagebetalt lønsumsafgift af dette underskud. Negative lønsumsafgiftsbeløb kan fremføres til efterfølgende indkomstår, hvor de negative afgiftsbeløb kan modregnes i positive afgiftsbeløb.

Indkomståret falder som udgangspunkt sammen med kalenderåret. Indkomståret kan dog efter særlige regler forskydes i forhold til kalenderåret. Et forskudt indkomstår kan enten være bagudforskudt eller fremadforskudt. Et bagudforskudt indkomstår er rykket, så det begynder før det kalenderår, det træder i stedet for. Et bagudforskudt indkomstår kan tidligst begynde den 1. marts i kalenderåret før det kalenderår, som det bagudforskudte indkomstår træder i stedet for. Et fremadforskudt indkomstår er rykket, så det først begynder inde i det kalenderår, det træder i stedet for. Et fremadforskudt indkomstår kan senest begynde den 1. februar i det kalenderår, som det fremadforskudte indkomstår træder i stedet for.

Det først mulige bagudforskudte indkomstår for selskaber for 2019 går fra og med den 1. marts 2018 til og med den 28. februar 2019. Angivelses- og betalingsfristen for dette bagudforskudte indkomstår er den 15. oktober 2019. Det senest mulige fremadforskudte indkomstår for 2019 går fra og med den 1. februar 2019 til og med den 31. januar 2020. Angivelses- og betalingsfristen for dette fremadforskudte indkomstår er den 15. september 2020.

Lønsumsafgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor fristen for indbetaling udløber, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

I lønsumsafgiftslovens § 6 b, stk. 2, bestemmes det, at personligt ejede virksomheder senest skal angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse den 15. august, der følger mindst 5 måneder efter indkomstårets udløb.

Andre virksomheder end personligt ejede virksomheder skal senest den 15. i den ottende måned efter udløbet af indkomståret angive afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse, jf. lønsumsafgiftslovens § 6 b, stk. 3. Hvis den sidste rettidige indbetalingsdag falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den efterfølgende bankdag, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 3. Betalingsfristen for lønsumsafgiften er samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet

af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Det foreslås, at virksomheder, der efter lønsumsafgiftslovens § 6 b har angivet lønsumsafgift for indkomståret 2019, efter anmodning til Skatteforvaltningen som et rentefrit lån skal kunne få udbetalt et beløb svarende til en fjerdedel af afgiften af overskuddet for indkomståret 2019.

Det er således en forudsætning for udbetaling af beløbet, at virksomheden har indgivet en endelig angivelse for indkomståret 2019. Virksomheder, der har fået fastsat deres lønsumsafgiftstilsvare foreløbigt for indkomståret 2019, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, foreslås således ikke at skulle være omfattet af låneordningen, før virksomheden har indgivet en angivelse for indkomståret 2019. Såfremt virksomheden har angivet, men ikke indbetalt lønsumsafgiften for indkomståret 2019, foreslås det ikke, at virksomheden skal kunne få udbetalt et beløb, men derimod de facto få en rentefri henstand på det angivne beløb, jf. forslaget til § 7. Virksomheder, der har indgivet en angivelse for lønsumsafgift for indkomståret 2019, men hvor betalingsfristen endnu ikke er udløbet, kan efter forslaget anmode om et lån svarende til en fjerdedel af overskuddet for indkomståret 2019. Efter forslaget vil beløbet svarende til en fjerdedel af overskuddet ikke blive udbetalt til virksomheden, jf. § 7, stk. 4, men virksomheden vil kun skulle indbetale $\frac{3}{4}$ af lønsumsafgiften af overskuddet ved betalingsfristen. I perioden fra betalingsfristen for lønsumsafgiften af overskuddet for indkomståret 2019 til tilbagebetalingsfristen for lånet vil virksomheden få en rentefri henstand på det resterende beløb.

Det beløb, der foreslås at skulle udbetales, skal svare til en fjerdedel af overskuddet for indkomståret 2019, som virksomheden har angivet. Eventuelle efterangivelser eller korrektioner efter den oprindelige angivelse skal ikke tages i betragtning ved opgørelsen af det udbetalte beløb. Det foreslås, at det heller ikke vil skulle være muligt at anmode om at få udbetalt et beløb, der er mindre end en fjerdedel af det angivne.

Det rentefrie lån vil efter forslaget ikke være skattepligtigt.

Samtidig foreslås det, at visse virksomheder ikke skal kunne få udbetalt det omtalte beløb, jf. forslaget til § 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til § 5

Der findes i forskellig lovgivning værktøjer til at håndtere en insolvent skyldner. En skyldner kan tages under konkursbehandling i henhold til konkurslovens § 17, stk. 1. Ligesom en skyldner kan tages under rekonstruktionsbehandling, jf. konkurslovens § 11, stk. 1.

Derudover kan et selskab beslutte frivilligt at blive opløst ved likvidation, jf. selskabslovens § 217. Samtidig kan Erhvervsstyrelsens oversende et kapital selskab til tvangsopløsning i skifteretten, jf. selskabslovens § 225.

Skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, når det efter et konkret skøn vurderes, at virk-

somhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 3.

Hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

I skatte- og afgiftslovgivningen straffes skatte- eller afgiftssvig med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Generelt er det afgivelse af oplysninger, herunder også fortielse af oplysninger til Skatteforvaltningen, der er sanktioneret samt overtrædelse af det materielle indhold i skatte- og afgiftslovgivningen. Både fysiske og juridiske personer er omfattet af bestemmelserne.

Skattesvig af særlig grov karakter, straffes med fængsel i op til 8 år, jf. straffelovens § 289. Det afgørende for, om straffelovens § 289 eller anden skatte- eller afgiftslovgivning finder anvendelse er, om overtrædelsen kan betegnes som særligt grov.

I henhold til punkt 20 i Europa-Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder defineres en virksomhed som kriseramt, når den uden statslig indgriben næsten med sikkerhed vil være nødt til at indstille sin aktivitet på kort eller mellemlang sigt. En virksomhed anses derfor for at være kriseramt, hvis mindst en af følgende omstændigheder indtræffer:

- For virksomheder med begrænset ansvar, når over halvdelen af dets tegnede selskabskapital er forsvundet som følge af akkumulerede tab. Dette er tilfældet, når der ved fratækning af de akkumulerede tab fra reserverne (og alle andre poster, der almindeligvis betragtes som en del af virksomhedens egenkapital) fremkommer et negativt akkumuleret beløb på over halvdelen af den tegnede kapital.
- For virksomheder, hvori mindst nogle af selskabsdeltagerne hæfter ubegrænset for virksomhedens gæld, når over halvdelen af selskabskapitalen, som er opført i virksomhedens regnskaber, er forsvundet som følge af akkumulerede tab.
- Når virksomheden er under konkursbehandling eller efter de nationale regler opfylder kriterierne for konkursbehandling på begæring af dens kreditorer.
- Når virksomheden ikke er en lille eller mellemstor virksomhed og i de seneste to år har haft og stadig har en gældsandel, dvs. et forhold mellem bogført gæld og egenkapital, på over 7,5 og en EBITDA-rentedækningsgrad på under 1,0.

Det foreslås i *stk. 1*, at §§ 1-4 ikke skal gælde for virksomheder, der er under konkursbehandling, rekonstruktionsbehandling, tvangsopløsning eller likvidation. Det foreslås

også, at §§ 1-4 ikke skal omfatte virksomheder, der har stillet eller er blevet pålagt at stille sikkerhed efter opkrævningslovens § 11, eller der inden for de seneste 3 år har fået fastsat et tilsvarende af skatter eller afgifter m.v. foreløbigt efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, som ikke er erstattet af en angivelse for afregningsperioden. Virksomheder der har en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden, som inden for de sidste 10 år er dømt for skatte- eller afgiftssvig efter skatte- eller afgiftslovgivningen eller straffelovens § 289 foreslås også udelukket af låneordningen. Derudover foreslås det, at virksomheder, der i perioden fra og med den 9. april 2020 til og med den 15. juni 2020 har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen, udelukkes fra låneordningen, medmindre der foreligger en erklæring fra en uafhængig, godkendt revisor om, at ejerskiftet er sket med henblik på at drive virksomheden videre. Virksomheder, der ikke opfylder betingelserne for at modtage statsstøtte, foreslås ligeledes udelukket af låneordningen. Endelig foreslås det, at offentlige institutioner ikke skal være omfattet af låneordningen.

Virksomheder der har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen i perioden fra og med den 9. april 2020 (hvor regeringen offentliggjorde muligheden for en låneordning baseret på moms- og lønsumsangivelser) til og med den 15. juni 2020 (anmodningsfristen for lån) foreslås udelukket af låneordningen, idet der kan være risiko for, at der sker ejerskifter af virksomheder til stråmænd med henblik på at opnå lån i låneordningen uden at have til hensigt at tilbagebetale lånet. Virksomheder, der har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen i perioden, kan dog blive omfattet af låneordningen, hvis der kan fremlægges en revisorerklæring fra en uafhængig, godkendt revisor om, at ejerskiftet er sket med henblik på at drive virksomheden videre. En revisors uafhængighed skal forstås på samme måde som i revisorlovens § 24, stk. 2. I henhold til revisorlovens § 24, stk. 2, er en revisor ikke uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af andre ydelser end afgivelse af revisionspåtegning på regnskaber, mellem revisor og den virksomhed, en opgave vedrører, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om revisors uafhængighed. Det samme gælder, hvis forholdet foreligger mellem andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, revisionsvirksomheden eller revisionsvirksomhedens netværk, og den virksomhed, som opgaven vedrører.

Ved skatte- eller afgiftssvig efter skatte- eller afgiftslovgivningen forstås eksempelvis overtrædelse af affalds- og råstofafgiftslovens § 33, stk. 1, § 32, stk. 1 i lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadium-batterier), § 40, stk. 1 i lov om bekæmpelsesmidler, brændstofforbrugsafgiftslovens § 15, stk. 1, § 17, stk. 1 i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser (cfc-afgiftsloven), chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1, § 15, stk. 1 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, dødsboskattelovens § 93, stk. 1, § 15, stk. 1 i lov om afgift

af elektricitet, emballageafgiftslovens § 18, stk. 1, § 22, stk. 1 i lov om forskellige forbrugsafgifter, § 21, stk. 1 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., kildeskattelovens § 74, stk. 2, § 10, stk. 1 i lov om afgift af konsum-is, § 20, stk. 1 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 34, stk. 1 i lov om afgift af kvælstof indeholde i gødninger m.m., § 21, stk. 1 i lov om afgift af kvælstofoxider, lystfartøjsforsikringsafgiftslovens § 11, stk. 1, § 18, stk. 3 i lov om afgift af lønsum m.v., § 25, stk. 1 i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., momslovens § 81, stk. 1, motoransvarsforsikringsafgiftslovens § 10, stk. 1, § 31, stk. 1 i lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, opkrævningslovens § 17, stk. 1, registreringsafgiftslovens § 27, stk. 1, § 16, stk. 1 i lov om afgift af skadeforsikringer, skatteindberetningslovens § 58, stk. 1, skattekontrollovens § 82, stk. 1, § 21, stk. 1 i lov om afgift af spildevand, § 33, stk. 1 i lov om afgifter af spil, spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, § 29, stk. 1 i lov om afgift af svovl, tinglysningsafgiftslovens § 30, stk. 1, tobaksafgiftslovens § 25, stk. 2, § 20, stk. 1 i lov om afgift af ledningsført vand, § 23, stk. 1 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller øl- og vinafgiftslovens § 25, stk. 1.

Ved offentlige institutioner forstås statslige, regionale og kommunale institutioner. Dermed vil disse virksomheder og institutioner ikke kunne blive omfattet af låneordningerne i §§ 1-4.

Afgrænsningen foreslås for at målrette låneordningen til virksomheder, som inden udbruddet af covid-19 var økonomisk sunde. Samtidig foreslås afgrænsningen også for at mindske risikoen for, at virksomheder med svighensigter kan indtræde i ordningen. Den foreslåede afgrænsning vil således medvirke til at mindske statens risiko for tab på låneordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgørelser om bevilling af lån efter §§ 1-5 ikke skal kunne påklages.

Den foreslåede afskæring af administrativ rekurs skyldes, at der i § 5 er oplyst en række objektive kriterier for, hvilke virksomheder der ikke skal være omfattet af låneordningen. Det vurderes således ikke at være nødvendigt med en administrativ rekursmulighed for så vidt angår bevillingen af lån. Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke i øvrigt på adgangen til genoptagelse efter almindelige forvaltningsretlige principper. En borger eller virksomhed vil således bl.a. kunne få genoptaget en sag, hvis der i forbindelse med genoptagelsesansøgningen fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den oprindelige stillingtagen til sagen.

Afgørelser om modregning efter § 7, stk. 4, kan fortsat påklages efter gældende regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om afskæring af virksomheder omfattet af nr. 9 fra at opnå lån efter §§ 1-4 og om indholdet af erklæringen fra en uafhængig, godkendt revisor efter nr. 8.

Det foreslås at bemyndige skatteministen til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af de betingelser, som skal

opfyldes, for at statsstøtten kan anses for forenelig statsstøtte. Skatteministen vil herefter i en bekendtgørelse kunne angive, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at modtage statsstøtte efter §§ 1-4, herunder at kriseramte virksomheder, som defineret i punkt 20 i Europa-Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder, ikke må benytte sig af ordningen.

Samtidig foreslås det at bemyndige skatteministeren til at fastsætte indholdet af erklæringen fra en uafhængig, godkendt revisor efter nr. 8. I forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelsen, vil det blive undersøgt, om revisorerklæringen til brug for virksomheder, der i perioden fra og med 9. april 2020 til og med den 15. juni 2020 har skiftet 50 pct. eller mere af ejerkredsen, skal ske med en høj grad af sikkerhed om, at ejerskiftet er sket med henblik på at drive virksomheden videre.

Til § 6

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms, lønsumsafgift m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, stk. 1, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldoprincip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende hos Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4. Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af blandt andet negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et såkaldt FIFO-princip (first in, first out), jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling

helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen først til dækning af det ældst forfaldne krav. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, er det bestemt, at en debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør. For toldskyld gælder ifølge § 16 c, stk. 2, at en sådan uanset stk. 1 forrentes med renten fastsat i EU-toldkodeksens artikel 114. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 1. pkt. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder, jf. 2. pkt. Rykkerbrev udsendes dog ifølge 3. pkt. til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse, jf. 4. pkt. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen, jf. 5. pkt. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev, jf. § 16 c, stk. 4, 6. pkt.

Ved en virksomheds ophør ophæves registrering for henholdsvis moms og lønsumsafgift, jf. modsætningsvis momslovens § 47, stk. 1, og lønsumsafgiftslovens § 3, stk. 2, 1. pkt. Virksomhedsophør anses som en ændring af registreringsforholdene, som skal anmeldes senest 8 dage efter, at ændringerne er sket, jf. momslovens § 47, stk. 6, og lønsumsafgiftslovens § 3, stk. 2, 2. pkt.

En virksomheds registrering kan inddrages i forskellige situationer. Hvis en virksomhed eksempelvis i fire på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvarende af skatter eller afgifter m.v., kan registreringen inddrages, jf. opkrævningslovens § 4, stk. 3. For en virksomhed, der undlader at stille sikkerhed efter pålæg herom, kan registreringen ligeledes inddrages, jf. opkrævningslovens § 11, stk. 9. En registrering kan også inddrages for en person, der er pålagt en konkurskarantæne efter konkurslovens § 159, jf. opkrævningslovens § 11 a.

Det foreslås i *stk. 1*, at udbetalte lån efter §§ 1-4 vil skulle tilbagebetales senest den 1. april 2021 via indbetaling til skattekontoen.

Såfremt lånet ikke tilbagebetales rettidigt til skattekontoen, vil det manglende indbetalte beløb fremgå af debetsaldoen på skattekontoen. Opkrævningslovens gældende regler om blandt andet forrentning og oversendelse til inddrivelse vil således finde anvendelse for ikke rettidigt tilbagebetalte beløb. Manglende indbetalte beløb vil blive forrentet efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2.

Henset til at lånet udgør en civilretlig fordring, som foreslås at tilkomme Skatteforvaltningen som fordringshaver, vil samtlige inddrivelsesmidler efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter gældsinddrivelsesloven) kunne anvendes, såfremt lånet ikke tilbagebetales rettidigt. Herunder kan Skatteforvaltningen foretage udpanning efter gældsinddrivelseslovens § 11, jf. bilag 1, afsnit II, nr. 1, litra a, afsnit iv.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at hvis virksomhedens registrering for moms eller lønsumsafgift ophører ellers inddrages, vil det lån, der er udbetalt vedrørende den ophørte eller inddragne registrering skulle tilbagebetales senest 14 dage efter registreringsophør eller inddragelse. Formålet hermed er at sikre, at virksomheder alene skal kunne have det rentefrie lån, så længe virksomheden opfylder betingelserne for at være moms- eller lønsumsafgiftsregistreret.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis en virksomhed i løbet af låneperioden ikke opfylder betingelserne i § 5, vil lånet dog skulle tilbagebetales straks. Formålet hermed er at sikre, at virksomheder alene skal kunne have det rentefrie lån, så længe virksomheden opfylder betingelserne for låneordningen. Hvis en virksomhed eksempelvis i låneperioden får foreløbigt fastsat sit afgiftstilsvarende, vil lånet skulle tilbagebetales straks. Ikke rettidigt indbetalte beløb vil blive forrentet efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, med den rente, der er fastsat i opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2.

Til § 7

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms, lønsumsafgift m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, stk. 1, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldoprincip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4. Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres)

saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af blandt andet negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et såkaldt FIFO-princip (first in, first out), jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen først til dækning af det ældst forfaldne krav. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

På skattekontoen indbetales blandt andet moms, lønsums-afgift, indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, selskabs-skat, a conto-selskabsskat, udbytteskat, punkt- og miljøafgifter, andre afgifter samt gebyrer og renter.

Skatteforvaltningen kan oversende en fordring til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis en virksomhed ikke betaler fordringen inden fristen i et udsendt rykkerbrev, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 4. pkt. Ved inddrivelse forstås anvendelse af lovgivningens tvangsinddrivelsesmidler i form af eksempelvis lønindeholdelse eller udlæg (udpantning). Overgår en debetsaldo til inddrivelse, vil beløbet fortsat kunne ses på skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 5. pkt. Beløb under inddrivelse og hertil relaterede renter og gebyrer vil således fremgå af skattekontoen, men være fuldstændig adskilt fra den almindelige saldoopgørelse på skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgifts krav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling efter stk. 1 sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode, og såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, tilbagebetales beløbet senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort Skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller efter at Skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

Opkrævningslovens § 12, stk. 1, bestemmer, at hvis en virksomheds tilsvarende af skatter og afgifter m.v., der opkræves efter reglerne i opkrævningsloven, for en afregningsperiode er negativt, udbetales beløbet til virksomheden. Det samme gælder, når virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget, eller når en godtgørelse eller lignende, som skal modregnes i virksomhedens tilsvarende, overstiger tilsvaret. I stk. 5 er det bestemt, at negative tilsvarende efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, alene kan udbetales, hvis det negative tilsvarende modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt., jf. herom nedenfor.

I opkrævningslovens § 13, stk. 1, er det bestemt, at krav på udbetalinger efter § 12 ikke kan overdrages før udløbet af den afregningsperiode, kravet vedrører. Aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige. I stk. 2 er det bestemt, at overdragelser efter stk. 1 ikke kan overstige det udbetalingsbeløb, der kan opgøres efter § 12, stk. 5.

Indbetalinger fra virksomheden eller udbetalinger som følge af f.eks. en negativ momsangivelse vil således blive anvendt til dækning af eventuelle nye krav. Hvis der efter betaling af eventuelle nye krav er et overskydende beløb, vil dette beløb blive sendt til dækning af beløb, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller er indberettet af en fordringshaver til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning under opkrævning.

I lov om offentlige betalinger m.v. bestemmes det i § 4 a, stk. 1, at oplysninger i det register, der er nævnt i § 4, stk. 1, om udbetalinger fra offentlige myndigheder, kan videregives til et inddrivelsessystem administreret af Skatteforvaltningen med henblik på modregning i gæld til det offentlige. I § 4, stk. 1, er det bestemt, at finansministeren fastsætter regler om etablering af et register, der indeholder oplysninger om konti anvist efter §§ 1 og 2, der omhandler Nemkontoen. I § 4 a, stk. 2, bestemmes, at udbetaling til betalingsmodtagerens Nemkonto eller til en anden konto ikke finder sted, hvis Skatteforvaltningen har anmodet om overførsel af udbetalinger med henblik på hel eller delvis modregning i udbetalingsbeløbet. Af stk. 3 fremgår, at ved overførsel af en udbetaling til Skatteforvaltningen efter stk. 2 anses betaling at være foretaget med frigørende virkning for den udbetalende myndighed, mens det i stk. 4 bestemmes, at ved Skatteforvaltningens udbetaling af overskydende beløb efter gennemført modregning anses Skatteforvaltningen som udbetalende myndighed.

§ 7 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige fastlægger dækningsrækkefølgen for gæld, der modregnes i udbetalinger fra det offentlige. Af stk. 1 fremgår, at hvis en udbetaling fra det offentlige, der anvendes til modregning, kun delvist dækker skyldners gæld til det offentlige, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Fordringer under opkrævning, for hvilke den udbetalende myndighed er fordringshaver, i det omfang den udbetalende myndighed træffer afgørelse om modregning.
- 2) Fordringer modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse.
- 3) Andre fordringer under opkrævning.

I § 7, stk. 2, 1. pkt., er det bestemt, at hvis en udbetaling kun delvist dækker fordringer omfattet af stk. 1, nr. 2, dækkes fordringerne efter dækningsrækkefølgen i § 4, hvorefter bøder dækkes først (stk. 1, nr. 1), dernæst dækkes private underholdsbidrag og offentlige underholdsbidrag i nævnte rækkefølge (stk. 1, nr. 2), og endelig dækkes øvrige fordringer under inddrivelse (stk. 1, nr. 3). Dækker beløb, der indrives fra skyldner, kun delvist fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes ifølge § 4, stk. 2, 1. pkt., fordringerne i den rækkefølge, hvori de modtages hos restanceind-

drivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog ifølge 2. pkt. forud for hovedkravet. For en opkrævningsrente lægges ifølge 3. pkt. det hovedkrav, som restanceinndrivelsesmyndigheden fik oplyst ved modtagelsen af opkrævningsrenten, til grund ved anvendelsen af 2. pkt. Er en oplysning om hovedkravet ikke givet ved modtagelsen af en opkrævningsrente, anvendes ifølge 4. pkt. alene 1. pkt.

I § 7, stk. 2, 2. pkt., er det bestemt, at hvis en udbetaling kun delvist dækker fordringer omfattet af stk. 1, nr. 3, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de er registreret i restanceinndrivelsesmyndighedens fordringsregister, således at den fordring, der først registreres, dækkes først.

I § 50, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige er det bestemt, at i forbindelse med en modregning og i forbindelse med anvendelse af et overskydende beløb, jf. § 4, stk. 5, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og bekendtgørelsens § 7, stk. 4 og 5, kan rækkefølgen for dækning af fordringer, jf. § 7, stk. 1 og 2, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, og rækkefølgen for vurderinger, jf. bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, fraviges, så beløbet først anvendes til at dække fordringer, der er konstateret retskraftige og uden datafejl. Er der herefter et beløb i overskud, og har skyldneren anden gæld med tvivlsom retskraft eller mistanke om datafejl, som i § 7, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige forudsættes dækket ved modregning, vurderer og dækker restanceinndrivelsesmyndigheden ud fra rækkefølgen i bekendtgørelsens § 50, stk. 2 og 3, så stor en del af denne gæld, som beløbsmæssigt svarer til det overskydende beløb, idet renter og lignende ydelser dog vurderes sidst, jf. stk. 6, 1. pkt., hvorefter renter og lignende ydelser, der omfattes af forældelseslovens § 23, stk. 2, alene vurderes, hvis den fordring, de vedrører, er retskraftig og uden datafejl. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan fravige denne rækkefølge for vurderingerne eller beslutte, at der helt eller delvist ikke skal ske modregning i udbetalingen, hvis det under hensyntagen til tilrettelæggelsen af restanceinndrivelsesmyndighedens drift, udbetalingsfristen, fordringernes beløb, fejlens karakter eller undersøgelsernes kompleksitet findes hensigtsmæssigt. I bekendtgørelsens § 50, stk. 2, er det bestemt, at når restanceinndrivelsesmyndigheden retskraftvurderer fordringer, som ikke er berørt af mistanke om datafejl, jf. stk. 3, retskraftvurderes først bøder, dernæst private krav på underholdsbidrag og endelig alle øvrige fordringer. Retskraftvurderingerne foretages derudover således, at det i henhold til den anslåede kursværdi størst mulige beløb i forhold til den anvendte tid søges retskraftvurderet. For bøder gennemføres retskraftvurderingen dog så vidt muligt inden udløbet af forældelsesfristen for bødens forvandlingsstraf. I stk. 3 er det bestemt, at ved mistanke om datafejl, der kan have betydning for inddrivelse, modregning eller dækning, vurderes fordringerne i den rækkefølge, som af restanceinndrivelsesmyndigheden skønnes hensigtsmæssig. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan ved vurderingen af, hvilken rækkefølge der er hensigtsmæssig, bl.a. tage hensyn til for-

dringernes beløb, fejlens karakter, undersøgelsernes kompleksitet og mulighederne for at opnå betaling.

I § 28 i lov om gældsbreve er det om overdragelser (transporter) af fordringer bestemt, at en skyldner (i forhold til f.eks. en udbetaling fra det offentlige) kan benytte en fordring på overdrageren (f.eks. en person med gæld under inddrivelse) til modregning, medmindre skyldneren har erhvervet fordringen efter det tidspunkt, da skyldneren fik kundskab eller formodning om overdragelsen. Var fordringen uforfalden på dette tidspunkt, kan den dog kun bruges til modregning, hvis den forfaldt senest samtidig med gældsbrevsfordringen.

Det foreslås i *stk. 1*, at anmodning om lån i henhold til §§ 1-4 skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest den 15. juni 2020. Der foreslås en anmodningsfrist, da forslaget har til formål at hjælpe virksomheder, der har likvidetsproblemer på grund af udbruddet af covid-19.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at hvis anmodningen om udbetaling er modtaget rettidigt, sker udbetaling af beløb omfattet af §§ 1-4 så vidt muligt 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen til virksomhedens Nemkonto.

Selve udbetalingen implementeres i skattekontoen, som allerede i dag udbetaler beløb til virksomhedernes Nemkonto, når der som følge af f.eks. refusioner opstår en kreditsaldo på en virksomheds skattekonto. En kreditsaldo udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo. Såfremt en virksomhed ønsker at få udbetalt det fulde beløb, vil virksomheden skulle sænke beløbsgrænsen for udbetalinger til 0 kr.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at beløb omfattet af § 4 dog tidligst udbetales efter betalingsfristen for indkomståret 2019.

Det foreslås at stille denne yderligere betingelse for lån efter § 4 for at sikre, at der ikke sker udbetaling af beløb, som endnu ikke er indbetalt, idet betalingsfristen for lønsumsafgift for indkomståret 2019 i flere tilfælde endnu ikke er udløbet.

Virksomheder, der har indgivet en angivelse for lønsumsafgift for indkomståret 2019, men hvor betalingsfristen endnu ikke er udløbet, kan efter forslaget anmode om et lån svarende til en fjerdedel af overskuddet for indkomståret 2019. Efter forslaget vil beløbet svarende til en fjerdedel af overskuddet ikke blive udbetalt til virksomheden, jf. § 7, stk. 4, men virksomheden vil kun skulle indbetale $\frac{3}{4}$ af lønsumsafgiften af overskuddet ved betalingsfristen. I perioden fra betalingsfristen for lønsumsafgiften af overskuddet for indkomståret 2019 til tilbagebetalingsfristen for lånet vil virksomheden få en rentefri henstand på det resterende beløb.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at der ydes ikke rentegodtgørelse ved udbetalinger efter 5 bankdage.

Efter forslaget vil der ved udbetaling af lånet senere end 5 bankdage efter indsendelsen af anmodningen om lån ikke blive pålagt renter på lånebeløbet.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis Skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke kan foretage kontrol af anmodningen om udbetaling af beløb omfattet af §§ 1-4, afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Derudover foreslås det, at såfremt Skatteforvaltningen skønner, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab, kan udbetalingsfristen ligeledes afbrydes, indtil virksomhedens forhold er undersøgt.

De foreslåede bestemmelser har til formål at give Skatteforvaltningen mulighed for at tilbageholde udbetalinger med henblik på at undersøge virksomhedens forhold nærmere, hvis der eksempelvis er mistanke om, at virksomheden begår svig.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at alene beløb, der er tilovers efter modregning med debetsaldoen på skattekontoen og med beløb, der efter opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 4. pkt., er overgivet til inddrivelse, skal udbetales som lån efter lovforslagets §§ 1-4, og lån efter lovforslagets § 4 foreslås alene at ville blive udbetalt, hvis der er indbetalt lønsumsafgift for indkomståret 2019.

Bestemmelsens første del om modregning med skattekontogæld er en pendant til opkrævningslovens § 12, stk. 5, der dog alene omfatter Skatteforvaltningens udbetalinger efter stk. 1, som ikke omfatter lån efter den foreslåede ordning.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., skal finde tilsvarende anvendelse.

Efter forslaget vil således den del af lånet, der beløbsmæssigt svarer til en eksisterende debetsaldo og til skatte- og afgiftskrav, der har en sidste rettidig betalingsdag inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen, blive anvendt til modregning. Det samme vil gælde skattekontogæld, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, idet denne gæld vil blive tilbagekaldt med henblik på intern modregning efter § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Den efter den foreslåede lovbestemte modregning med skattekontogæld resterende del af lånet vil herefter kunne udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre det konstateres, at der er gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden eller gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning, idet beløbet da vil blive overført til restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af § 4 a, stk. 2, i lov om offentlige betalinger m.v.

Ved modregning med gæld under inddrivelse og gæld, der er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på fordringshavers modregning under opkrævning, vil § 50, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige finde anvendelse, hvilket indebærer, at de gældende regler om dækningsrækkefølgen kan blive fraveget, hvis der optræder fordringer med tvivl om retskraften eller datafejl, jf. ovenfor. Da lånet foreslås så vidt muligt at skulle udbetales senest 5 bankdage efter modtagelsen af anmodningen, medmindre udbetalingsfristen kan suspenderes, jf. lovforslagets

§ 7, stk. 2 og 3, vil restanceinddrivelsesmyndigheden i medfør af § 50, stk. 5, 3. pkt., skulle undlade at gennemføre modregning, hvis de eneste registrerede fordringer er behæftet med tvivl om retskraften eller datafejl, der ikke kan afklares inden for udbetalingsfristen. Fordringer uden en sådan tvivl vil dog blive modregnet.

Virksomheden får ved den foreslåede ordning de facto en rentefri henstand svarende til det anmodede beløb. Den gæld, der modregnes med inden udbetalingen, vil efter inddrivelsen ikke længere udløse renter, mens lånet, der helt eller delvist er anvendt til denne modregning, ydes rentefrit.

Forslaget skyldes, at udbetalingen af lånet vil skulle ske via skattekontoen, idet lånet vil optræde som en kreditsaldo for virksomheden på skattekontoen. Denne kreditsaldo vil systemmæssigt blive behandlet som de allerede i dag eksisterende kreditsaldi, der kan opstå ved virksomhedens udbetalinger til skattekontoen og ved Skatteforvaltningens udbetalinger af bl.a. negativ moms efter opkrævningslovens § 12, stk. 1. Da lån efter den foreslåede ordning ikke vil være omfattet af § 12, kan § 12, stk. 5, ikke finde anvendelse. Efter § 12, stk. 5, kan negative tilsvarende efter stk. 1, der indgår ved en samlet kontoopgørelse af virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. efter reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, alene udbetales, hvis det negative tilsvarende modsvares af en kreditsaldo opgjort efter § 16 a, stk. 2, 2. pkt. Udbetalingen af en kreditsaldo vil efter de gældende regler desuden afvente skatte- og afgiftskrav, der har en sidste rettidig betalingsdag inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen, jf. § 16 c, stk. 6, 1. pkt. Skattekontogæld under inddrivelse vil af Skatteforvaltningen blive tilbagekaldt fra inddrivelsen med henblik på at kunne blive dækket efter § 7, stk. 1, nr. 1, når der skal modregnes i en kreditsaldo. Dækningen efter § 7, stk. 1, nr. 1, sker efter dækningen af den eksisterende debetsaldo på skattekontoen.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 har til formål at skabe det nødvendige hjemmelsgrundlag til at kunne fastholde denne systemunderstøttede modregning i kreditsaldi på skattekontoen.

Det foreslås i *stk. 5*, at overdragelser af krav omfattet af lovforslagets §§ 1-4 ikke skal kunne overstige det beløb, der udbetales efter modregning, jf. stk. 4, dvs. den modregning, der i lovforslagets § 7, stk. 4, foreslås at skulle ske med skattekontogæld inden udbetalingen.

Den foreslåede bestemmelse er en pendant til opkrævningslovens § 13, stk. 2, der dog alene omhandler overdragelser af krav på udbetalinger efter § 12, stk. 1, som ikke omfatter lån efter den foreslåede ordning.

Dermed vil en overdragelse, der f.eks. sker, inden virksomheden overhovedet har anmodet om et lån, skulle respektere modregningen med et skattekontokrav, der stiftes og forfalder til betaling, efter at Skatteforvaltningen har modtaget underretning om overdragelsen.

Forslaget skal ses på baggrund af de særlige modregningsbetingelser, der efter § 28 i lov om gældsbreve gælder i transportsituationer, dvs. hvor virksomheden måtte have overdraget kravet på lånet til en tredjemand, f.eks. en bank.

I forhold til gæld under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden og gæld, der af fordringshaver er indberettet til restanceinddrivelsesmyndighedens fordringsregister med henblik på modregning under opkrævning, gælder, for så vidt den nævnte gæld ikke er skattekontogæld, at en modregningsadgang afhænger af, om betingelserne i § 28 i lov om gældsbreve er opfyldt, hvilket vil kræve, at gælden er stiftet, inden Skatteforvaltningen har fået underretning om transporten af lånet.

Det foreslås i *stk. 6*, at Skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om undtagelser fra anmodningsfristen, anmodningens indhold og administration af anmodninger efter *stk. 1*.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil forventeligt blive udmøntet ved en bekendtgørelse, som vil skulle regulere, at hvis der foreligger undskyldelige omstændigheder kan der ses bort fra anmodningsfristen. Bekendtgørelsen vil også skulle regulere, at anmodningen om lån skal ske elektronisk, samt hvilke oplysninger anmodningen vil skulle indeholde. Det forventes, at anmodningen bl.a. vil skulle indeholde virksomhedens CVR-nr. eller SE-nr. og kontaktoplysninger på en eventuel rådgiver. Det forventes også, at virksomheden i forbindelse med anmodningen af lånet vil skulle erklære, at den ikke var kriseramte som defineret i punkt 20 i Europa-Kommissionens rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder den 31. december 2019.

Til § 8

Bestemmelsen i ligningslovens § 8 X giver mulighed for, at selskaber m.v. og selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, kan få udbetalt skatteværdien af den del af deres underskud, der stammer fra forsknings- og udviklingsaktiviteter, såkaldte skattekreditter. Der kan efter bestemmelsen ske udbetaling af skatteværdien af underskud, der stammer fra udgifter, der straksafskrives som forsøgs- og forskningsudgifter efter § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Skatteværdien af underskuddet beregnes med den i selskabsskattelovens § 17, stk. 1, nævnte procent for det pågældende indkomstår.

Der kan højst udbetales skatteværdien af underskud svarende til de afholdte udgifter. Der kan desuden højst udbetales skatteværdien af op til 25 mio. kr. årligt, hvilket ved en selskabsskattesats på 22 pct. svarer til, at der kan udbetales op til 5,5 mio. kr. årligt. Udbetalte beløb skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Anmodning om udbetaling af skattekreditter indgives samtidig med afgivelsen af oplysninger efter skattekontrollovens § 2 for det pågældende indkomstår. Ved afgivelsen af disse oplysninger skal årets underskud nedsættes med den del af underskuddet, hvoraf der anmodes om udbetaling.

Udbetalingen af skattekreditterne sker efter reglerne i selskabsskatteloven § 29 B, stk. 5, 5.-9. pkt., om udbetaling af overskydende skat, dvs. at udbetalingen efter gældende regler sker i forbindelse med opgørelsen af slutskatten i november året efter det indkomstår, som de afholdte udgifter til forsknings- og udviklingsaktiviteter vedrører.

Efter gældende regler overfører Skatteforvaltningen skatte-kreditten til virksomhedens skattekonto senest 2 bankdage efter den 20. november i kalenderåret efter indkomståret eller ved et forskudt indkomstår senest 2 bankdage efter den 20. november i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for. Er den 20. november en lørdag eller søndag, overføres betalingen dog senest 3 bankdage efter den 20. november.

Det foreslås i *stk. 1*, at selskaber m.v. og personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed i virksomhedsordningen, skal kunne anmode om fremrykket udbetaling af skattekreditter vedrørende udviklings- og forskningsudgifter, der er afholdt i indkomståret 2019. Virksomhedsordningen indebærer, at selvstændigt erhvervsdrivende har mulighed for at opnå visse skattemæssige fordele, som f.eks. kapital-selskaber har mulighed for. Det drejer sig bl.a. om fuld fradragsværdi for finansielle udgifter.

Det foreslås i *stk. 2*, at en anmodning om fremrykket udbetaling efter *stk. 1* skal vedlægges oplysninger om de konkrete udgifter og størrelsen af de disse udgifter, der er afholdt i indkomståret 2019, og som ved afgivelsen af oplysningsskemaet for det pågældende indkomstår vil blive straksafskrevet som forsøgs- og forskningsudgifter efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3.

Anmodning om fremrykket udbetaling vil efter forslaget skulle ske til Skatteforvaltningen senest den 15. maj 2020.

Det foreslås i *stk. 3*, at anmodning om fremrykket udbetaling skal påtegnes af en uafhængig, godkendt revisor.

En revisors uafhængighed skal forestås på samme måde som i revisorlovens § 24, stk. 2. I henhold til revisorlovens § 24, stk. 2, er en revisor ikke uafhængig, hvis der foreligger en direkte eller indirekte økonomisk interesse eller et forretnings-, ansættelsesmæssigt eller andet forhold, herunder levering af andre ydelser end afgivelse af revisionspåtegning på regnskaber, mellem revisor og den virksomhed, en opgave vedrører, som for en velinformeret tredjemand kan vække tvivl om revisors uafhængighed. Det samme gælder, hvis forholdet foreligger mellem andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til opgaven eller kontrollerer dennes udførelse, revisionsvirksomheden eller revisionsvirksomhedens netværk, og den virksomhed, som opgaven vedrører.

I forbindelse med fastlæggelsen af den nærmere administration af reglerne vil der blive taget stilling til, i hvilken form påtegningen skal ske. Revisorpåtegning skal være medvirkende til at sikre, at der konkret er afholdt de udgifter, som der anmodes om skattekreditter for, og at der er tale om udgifter, der berettiger til udbetaling af skattekreditter. Revisors påtegning bør bl.a. forholde sig til, hvorvidt virksomheden har haft underskud for det indkomstår, der søges for, og de konkrete forsøgs- og forskningsudgifter, som anmodningen er baseret på, og at revisor har kontrolleret den dokumentation, der ligger til grund for udgifterne.

Det foreslås i *stk. 4*, at der ved opgørelsen for indkomståret 2019 skal ske en nedsættelse af årets underskud med

den del af underskuddet, hvoraf der er anmodet om fremrykket udbetaling efter § 8, stk. 1.

Såfremt oplysningsskemaet indgives samtidig eller efter indgivelse af anmodning om fremrykket udbetaling af skattecreditter, vil der tilsvarende ved oplysningsskemaet for indkomståret 2019 skulle ske en nedsættelse af årets underskud med den del af underskuddet, hvoraf der anmodes om fremrykket udbetaling efter § 8, stk. 1. Dette svarer til den gældende regel i ligningslovens § 8 X, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 5*, at udbetalingen af den fremrykkede skattecredit sker så vidt muligt senest den 30. juni 2020 ved, at Skatteforvaltningen overfører det opgjorte beløb til virksomhedens skattekonto.

Det vil blive tilstræbt, at udbetaling sker senest den 30. juni 2020. Hvis Skatteforvaltningen måtte modtage de fleste anmodninger ved udløbet af ansøgningsfristen, kan det dog risikere at betyde, at fristen ikke fuldt ud kan overholdes. Udbetalingen vil dog under alle omstændigheder ske snarest muligt.

Det foreslås i *stk. 6*, at der ved udbetalingen af skattecreditten sker modregning i virksomhedens evt. restancer af skatter og afgifter med påløbne morarenter, uanset om der er sket overdragelse af kravet. Dette svarer til den gældende regel i ligningslovens § 8 X, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7*, at hvis der er sket udbetaling med et større beløb, end hvad der ville have været berettiget til efter bestemmelsen i ligningslovens § 8 X, opkræves det for meget udbetalte beløb i form af en restskat. Selskabsskattelovens bestemmelser om opkrævning af restskat finder tilsvarende anvendelse. Dette svarer til den gældende regel i ligningslovens § 8 X, stk. 5.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller for-tier oplysninger til brug for kontrollen med udbetaling af beløb efter §§ 1-4, skal kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at der i forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, skal kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

Dermed gives skatteministeren mulighed for at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler, udstedt i henhold til loven. Sådanne bestemmelser kan omfatte alle, der anmoder om et lån efter §§ 1-4.

Det foreslås i *stk. 3*, at den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at opnå større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter §§ 1-4, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven.

Efter den foreslåede bestemmelse vil alle, dvs. enkeltpersoner, selskaber og andre juridiske personer, der ifalder strafansvar i medfør af stk. 1 eller forskrifter udstedt i medfør af stk. 2, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven, kunne straffes efter bestemmelsen, såfremt overtrædelsen er begået med forsæt til at opnå større udbetalinger, end den pågældende er berettiget til efter §§ 1-4. Strafansvar

for fuldbrydet forbrydelse efter stk. 3 indtræder allerede ved overtrædelsen af strafbestemmelserne, der fremgår af stk. 1 eller er udstedt i medfør af stk. 2, forudsat at overtrædelsen er sket med forsæt til at opnå større udbetalinger, end vedkommende er berettiget til efter §§ 1-4. Bestemmelsen i stk. 3 har således fremrykket fuldbyrdelsesmoment.

Efter det foreslåede vil svig af særlig grov karakter kunne straffes med fængsel i op til 8 år, jf. straffelovens § 289. Det afgørende for, om straffelovens § 289 eller anden skatte- eller afgiftslovgivning finder anvendelse er, om overtrædelsen kan betegnes som særligt grov.

Med forslaget er det forudsat, at bødeniveauet og beløbsgrænsen for frihedsstraf vil skulle svare til det bødeniveau og den beløbsgrænse for frihedsstraf, der gælder i relation til overtrædelser af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven, lønsumsafgiftsloven eller opkrævningsloven.

Det foreslås således, at i sager, der kan afsluttes med bøde, vil normalbøden skulle udgøre to gange den samlede unddragelse, når der er forsæt til unddragelse, og én gang den samlede unddragelse, når unddragelsen er begået ved grov uagtsomhed. Hvad angår den del af undragelsen, der ikke overstiger 60.000 kr., foreslås, at normalbøden vil skulle beregnes som én gang det undtagne beløb ved forsæt og som halvdelen af det undtagne beløb ved grov uagtsomhed. Herudover foreslås, at sager om forsætlige unddragelser over 250.000 kr., vil kunne afgøres med frihedsstraf, og at der i sager, der kan afgøres med frihedsstraf – foruden påstanden om frihedsstraf – vil skulle nedlægges påstand om en tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2, svarende til én gang det undtagne beløb.

Med ændringen er det endvidere forudsat, at der ved bødemålingen vil skulle foretages en selvstændig vurdering af bøden for hvert enkelt forhold, hvorefter bøderne for de enkelte forhold vil skulle lægges sammen (absolut kumulation). Dette vil skulle gælde, uanset om der er tale om normalbøder eller tillægsbøder efter straffelovens § 50, stk. 2.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens 10. kapitel.

Det foreslås i *stk. 4*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af straffelovens § 25, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov.

For at en juridisk person kan blive strafansvarlig, kræves det, at der inden for den juridiske persons virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer, der er knyttet til den juridiske person eller »den juridiske person som sådan«. Det sidste betyder, at f.eks. manglende procedurer til sikring af kontrol, anonyme fejl eller

ophobning af fejl, hvor hver enkelt fejl ikke i sig selv er nok til at statuere uagtsomhed, kan tilregnes virksomheden.

Der er således ikke tale om et objektivt ansvar, idet der skal kunne bevises forhold begået af den juridiske person, som kan karakteriseres som enten forsætlige eller groft uagtsomme. Det er ikke et krav, at den eller de personer, der rent faktisk har begået forholdet, skal kunne identificeres. En juridisk person kan kun straffes med bøde, og der kan ikke fastsættes forvandlingsstraf.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 5. maj 2020.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ophæves den 5. maj 2021. Idet alle dele af lovforslaget vedrører bestemte perioder eller angivelses- og betalingsfrister, vil loven ikke have nogen virkning efter den 5. maj 2021. Efter forslaget ophæves loven automatisk den 5. maj 2021.

Retsvirkningen af den foreslåede § 9, stk. 2, vil være, at den foreslåede lovs bestemmelser ikke længere finder anvendelse fra den 5. maj 2021.

Strafbestemmelsen i forslaget § 8 forudsættes dog at gælde for sager om overtrædelse af den foreslåede lovs bestemmelser, der er begået efter lovens ikrafttræden og forud for dens ophævelse, uanset om sagen pådømmes efter den 5. maj 2021.

Det bemærkes i den forbindelse, at baggrunden for, at loven ophæves den 5. maj 2021, som nævnt er, at loven vedrører bestemte perioder eller angivelses- og betalingsfrister, hvorfor loven ikke vil have nogen virkning efter den 5. maj 2021.

Forslaget er dermed ikke udtryk for, at der fra tidspunktet for lovens ophævelse er en ændret vurdering af strafværdigheden af de strafbare forhold.

Til § 11

Til nr. 1

I lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms m.v., blev betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag midlertidigt udskudt, og der skete en midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms samt en forlængelse af afgiftsperioder for moms.

Det foreslås, at titlen til lov nr. 211 af 17. marts 2020 nyaffattes, således at lovens titel herefter bliver: Lov om midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19.

Baggrunden for forslaget er, at der i nr. 2 foreslås indsat et kapitel 2 a i lov nr. 211 af 17. marts 2020. I det foreslåede kapitel 2 a foreslås angivelses- og betalingsfristerne for lønsumsafgift midlertidigt udskudt.

Til nr. 2

Der skal i henhold til lønsumsafgiftslovens § 1 betales lønsumsafgift af virksomheder, der leverer momsfrigitte varer eller ydelser efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 1, 3, 5, 6, 10-12, 15, 16 og 19.

Lønsumsafgift betales efter gældende regler efter fire metoder, der varierer på henholdsvis afgiftsgrundlag og afgiftsats.

Metode 1 gælder for organisationer, fonde, foreninger, virksomheder med momsfrigitte spilydelser, og visse offentlige virksomheder. Der betales 6,37 pct. af lønsummen.

Metode 2 gælder for virksomheder inden for den finansielle sektor. Det er en konkret vurdering, om en virksomhed anses for at tilhøre den finansielle sektor, men for at være omfattet af metode 2 skal virksomhedens finansielle ydelser og forsikrings- og genforsikringsydelser udgøre virksomhedens hovedaktivitet. Hvis de finansielle og forsikringsmæssige ydelser er virksomhedens biaktivitet, skal betalingen af lønsumsafgift for disse ydelser ikke foregå efter metode 2. Dog skal virksomheder, der over for offentligheden fremtræder som finansielle virksomheder, altid bruge metode 2. Der skal betales 15,2 pct. af lønsummen i 2020.

Metode 3 gælder for udgivelse og import af aviser, herunder aviser leveret elektronisk. Der betales 3,54 pct. af værdien af salget af aviser.

Metode 4 gælder for virksomheder, der ikke er omfattet af de andre metoder. Det drejer sig særligt om læger, tandlæger, fysioterapeuter og andre behandlere, vognmænd, bedemænd og undervisere. Desuden bruger detailhandelsvirksomheder og lignende, der f.eks. sælger forsikrings- eller genforsikringsydelser, denne metode.

Afgiftsgrundlaget ved metode 4 er virksomhedens lønsum med tillæg af overskud eller fradrag af underskud med visse reguleringer af selvstændig erhvervsvirksomhed i indkomståret, jf. lønsumsafgiftslovens § 4, stk. 1.

I henhold til lønsumsafgiftslovens § 5, stk. 1, er afgiften 4,12 pct. af afgiftsgrundlaget, for virksomheder omfattet af § 4, stk. 1.

Det bestemmes i lønsumsafgiftslovens § 6 a, at virksomheder, der skal betale lønsumsafgift efter metode 4, løbende skal foretage en foreløbig opgørelse og indbetaling af afgiften alene på grundlag af virksomhedens lønsum. Opgørelsesperioden for den foreløbige opgørelse er kvartalet, og virksomheden skal efter udløbet af opgørelsesperioden angive virksomhedens lønsum og afgiftens størrelse. Virksomheder, der ikke har ansatte og dermed ingen lønsum, foretager ikke en kvartalsvis foreløbig opgørelse af lønsumsafgiften.

Lønsumsafgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor fristen for indbetaling udløber, dvs. den 1. i måneden efter kvartalets udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

Angivelsesfristen for lønsumsafgiften er 15 dage efter kvartalets udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2. Hvis den sidste rettidige indbetalingsdag falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den efterfølgende bankdag, jf. opkræv-

ningslovens § 2, stk. 3. Betalingsfristen for lønsumsafgiften er samtidig med angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Det gælder ifølge 2. pkt. tilsvarende, hvis Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel efter kapitel 2 i lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms m.v. Det foreslåede kapitel indsættes som *kapitel 2 a* med overskriften: Angivelse og betaling af lønsumsafgift. Det foreslås, at kapitel 2 a vil skulle indeholde en bestemmelse, § 8 a, hvor angivelses- og betalingsfristerne foreslås udskudt for lønsumsafgift.

Det foreslås i § 8 a, at fristen for angivelse af lønsumsafgift i henhold til lønsumsafgiftslovens § 6 a, udskydes for

Afgiftsperiode	Gældende forfaldstidspunkt	Gældende angivelses- og betalingsfrist	Nyt forfaldstidspunkt	Ny angivelses- og betalingsfrist
Andet kvartal 2020	1. juli 2020	15. juli 2020	1. september 2020	1. september 2020
Tredje kvartal 2020	1. oktober 2020	15. oktober 2020	1. november 2020	16. november 2020

For afgiftsperioden fjerde kvartal 2020 og fremefter vil de gældende angivelses- og betalingsfrister efter lønsumsafgiftslovens § 6 a igen finde anvendelse. Dette indebærer, at lønsumsangivelsen for fjerde kvartal 2020 skal indgives senest den 15. januar 2021.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af lønsumsafgift til, hvis den afgiftspligtige ikke, som foreskrevet, har foretaget en rettidig angivelse af lønsumsafgift.

En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af lønsumsafgift har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for de pågældende afgiftsperioder, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse afgiftsperioder, jf. ovenfor.

andet kvartal 2020 til den 1. september 2020, og at fristen for tredje kvartal 2020 udskydes til den 16. november 2020.

For virksomheder, der er lønsumsafgiftspligtige efter metode 4, foreslås angivelsesfristen således forlænget med 6 uger for opgørelsesperioden vedrørende andet kvartal 2020, og angivelsesfristen for tredje kvartal foreslås forlænget med 4 uger. Efter forslaget vil angivelsesfristen for andet kvartal blive den 1. september frem for den 15. juli 2020, og angivelsesfristen for tredje kvartal vil blive den 16. november frem for den 15. oktober 2020.

Som følge af opkrævningslovens § 2, stk. 4, hvor det er fastsat, at afgiften forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives og skal betales senest samtidig med angivelsesfristens udløb, vil den foreslåede udskydelse af angivelsesfristerne medføre, at forfaldstidspunktet og betalingsfristen vil blive udskudt parallelt. Efter det foreslåede vil forfaldstidspunktet for andet kvartal blive den 1. september 2020, og forfaldstidspunktet for tredje kvartal vil blive den 1. november 2020.

Konkret foreslås følgende angivelses- og betalingstidspunkter:

Til nr. 3 og 4

Virksomheders indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, moms m.v. skal ske til skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1. Ind- og udbetalinger af skatter og afgifter m.v. modregnes automatisk efter et saldo-princip, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Hvis den samlede sum af registrerede forfaldne krav på virksomhedens konto overstiger den samlede sum af registrerede og forfaldne tilgodehavender til virksomheden, udgør forskellen (debetsaldoen) det samlede beløb, som virksomheden skylder Skatteforvaltningen, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, 1. pkt. Hvis den samlede sum af registrerede og forfaldne krav på indbetalinger fra virksomheden derimod er mindre end de registrerede og forfaldne krav på udbetalinger til virksomheden, udgør forskellen (kreditsaldoen) virksomhedens samlede tilgodehavende fra Skatteforvaltningen, jf. 2. pkt.

Krav på ind- og udbetalinger registreres efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 3, på skattekontoen fra det tidspunkt, hvor der er sket angivelse heraf, eller hvor kravene med sikkerhed kan opgøres.

Krav på indbetalinger fra virksomheder påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra den seneste rettidige betalingsdag for beløbet, jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 4.

Indbetalinger fra virksomheder til opfyldelse af krav efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 4, påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 fra indbetalingsdagen uanset betalingsmetoden, jf. stk. 5.

Tilgodehavender til virksomheder omfattet af opkrævningslovens kapitel 5 om skattekontoen påvirker (krediteres) saldoopgørelsen efter opkrævningslovens § 16 a, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor beløbet kan opgøres efter § 12 om udbetaling af blandt andet negativ moms, jf. § 16 a, stk. 6. Udbetalinger til virksomheder til opfyldelse af krav efter stk. 6 påvirker (debiteres) saldoopgørelsen efter stk. 2 på det tidspunkt, hvor der sker udbetaling til virksomheden, jf. stk. 7.

For indbetalinger til skattekontoen gælder et såkaldt FIFO-princip (first in, first out), jf. opkrævningslovens § 16 a, stk. 8, der bestemmer, at hvor virksomheders indbetaling helt eller delvist anvendes til betaling af en debetsaldo, der er sammensat af flere krav, går betalingen først til dækning af det ældst forfaldne krav. Der kan således ikke ske en øremærket indbetaling til skattekontoen.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 1, er det bestemt, at en debetsaldo forrentes med den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2. Renten beregnes dagligt og tilskrives månedligt. Renten er ikke fradragsberettiget. En debetsaldo på 200 kr. eller derunder forrentes ikke efter registreringen af virksomhedens ophør. For toldskyld gælder ifølge § 16 c, stk. 2, at en sådan uanset stk. 1 forrentes med renten fastsat i EU-toldkodeksens artikel 114. En kreditsaldo forrentes ikke, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 3.

Hvis en debetsaldo for en virksomhed overstiger 5.000 kr., skal hele beløbet indbetales straks, og Skatteforvaltningen udsender et rykkerbrev herom til virksomheden, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 4, 1. pkt. Skatteforvaltningen udsender ikke rykkerbreve om en debetsaldo på 5.000 kr. eller derunder, jf. 2. pkt. Rykkerbrev udsendes dog ifølge 3. pkt. til ophørte virksomheder, også hvor debetsaldoen er større end 200 kr. og mindre end 5.000 kr. Betales beløbet ikke inden den frist, der er fastsat i rykkerbrevet, kan beløbet overgives til inddrivelse, jf. 4. pkt. Et beløb, der overgives til inddrivelse, vil fremgå af skattekontoen, jf. 5. pkt. Der pålægges gebyr efter § 6 ved udsendelse af rykkerbrev, jf. § 16 c, stk. 4, 6. pkt.

En kreditsaldo udbetales til virksomhedens Nemkonto, medmindre virksomheden har ønsket en beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo, jf. opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 1. pkt. En beløbsgrænse for udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 2. pkt. højst udgøre 200.000 kr. Udbetaling af en kreditsaldo kan ikke ske, før der kan udbetales mindst 200 kr., jf. 3. pkt. Virksomheder kan uanset 3. pkt. anmode om at få ethvert beløb uanset størrelse udbetalt, jf. 4. pkt. Udbetaling af en kreditsaldo kan ifølge 5. pkt. ikke ske, hvis virksomheden mangler at indsende angivelser for afsluttede perioder eller at give Skatteforvaltningen oplysninger efter skattekontrollovens § 2, jf. § 12, stk. 4. En kreditsaldo på 200 kr. eller derunder tilhørende en ophørt virksomhed bortfalder 3 år efter registreringen af virksomhedens ophør, jf. 6. pkt. Fristen efter 6. pkt. kan ikke afbrydes eller suspenderes, jf. 7. pkt.

I opkrævningslovens § 16 c, stk. 6, 1. pkt., er det bestemt, at udbetaling af en kreditsaldo afventer forfaldne skatte- og afgiftskrav, hvis kravet har sidste rettidige betalingsfrist inden for 5 hverdage fra kreditsaldoens opståen. Opstår kreditsaldoen, som følge af at virksomhedens tilsvarende for en afregningsperiode er negativt, udbetales kreditsaldoen ifølge 2. pkt. dog senest efter fristen i § 12, stk. 2, hvorefter udbetaling af et negativt tilsvarende sker senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode.

Med § 9 i lov nr. 211 af 17. marts 2020 er der for perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 30. november 2020 gennemført en forhøjelse af beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen fra 200.000 kr. til 10 mio. kr. Forhøjelsen skyldes et ønske om at afbøde de eventuelle negative konsekvenser, som de med loven gennemførte udskydelser af en række betalingsfrister for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms måtte påføre visse virksomheder uden det likviditetsbehov, som er hovedsigtet med loven. Da udskydelsen er obligatorisk for alle virksomheder, vil også virksomheden uden et likviditetsbehov skulle indbetale A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms til skattekontoen på senere tidspunkter end ellers. Dette vil potentielt kunne udløse negative bankrenter for den periode, hvor det beløb, der skal betales til skattekontoen, i stedet måtte skulle stå på en konto hos et pengeinstitut.

I § 10, stk. 3, i lov nr. 211 af 17. marts 2020 er det bestemt, at den forhøjede beløbsgrænse på 10 mio. kr. for kreditsaldo på skattekontoen finder anvendelse fra og med den 25. marts 2020.

Det foreslås i nr. 3, at § 9 i lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelser- og betalingsfrister og forlængelse af afgiftsperioder for moms m.v. nyaffattes, således at det af bestemmelsens 1. pkt. skal fremgå, at beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., udgør 10 mio. kr. i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020, mens det af 2. pkt. skal fremgå, at i perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. april 2021 udgør beløbsgrænsen 100 mio. kr.

Det foreslås således, at forhøjelsen af den gældende beløbsgrænse på 10 mio. kr. til 100 mio. kr. skal gælde fra og med den 7. maj 2020, dvs. to dage efter den foreslåede ikrafttrædelsesdato, dvs. den 5. maj 2020. Hermed tages højde for, at Skatteforvaltningen efter lovens ikrafttræden skal foretage en systemmæssig tilretning af skattekontoen for at kunne forhøje beløbsgrænsen for kreditsaldoen til det foreslåede beløb på 100 mio. kr.

Der foreslås desuden, at i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020 skal beløbsgrænsen udgøre 10 mio. kr.

Ved en gennemførelse af den foreslåede nyaffattelse af § 9 vil ikke kun beløbsgrænsen for kreditsaldoen på skattekontoen blive forhøjet fra 10 mio. kr. til 100 mio. kr. Perio-

den, hvor den forhøjede beløbsgrænse vil være gældende, vil desuden blive forlænget fra den 30. november 2020 til den 1. april 2021. Den foreslåede forlængelse af perioden hænger sammen med den i lovforslagets §§ 1-4 foreslåede låneordning. Efter lovforslagets § 6, stk. 1, foreslås eventuelle lån at skulle tilbagebetales senest den 1. april 2021 via indbetaling til skattekontoen. Ved at forlænge perioden med den forhøjede beløbsgrænse sikres, at virksomheder, der måtte ønske at tilbagebetale lånet til skattekontoen tidligere end 5 hverdage før den sidste rettidige betalingsfrist, dvs. den 1. april 2021, kan gøre dette uden at få tilbagebetalt det beløb, der vil overstige den normale beløbsgrænse på 200.000 kr., der efter den 30. november 2020 atter vil være gældende.

Det foreslås i nr. 4, at § 10, stk. 3, ophæves, da bestemmelsen vil være overflødig ved en gennemførelse af forslaget i nr. 3 om at nyaffatte § 9, således at beløbsgrænsen i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020 skal udgøre 10 mio. kr.

Med andre ord foreslås den gældende beløbsgrænse på 10 mio. kr. forhøjet til 100 mia. kr. for perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. april 2021, mens den gældende beløbsgrænse på 10 mio. kr., der ifølge § 10, stk. 3, i lov nr. 211 af 17. marts 2020 finder anvendelse fra og med den 25. marts 2020, foreslås fastholdt for perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020.

Det vil forudsætte store og komplicerede systemtekniske ændringer, hvis beløbsgrænsen for kreditsaldoen helt ophæves på skattekontoen. På baggrund heraf foreslås det i stedet at fastsætte beløbsgrænsen så højt, at virksomhederne i praksis ikke risikerer at skulle betale mere i negativ bankrente fra og med den 7. maj 2020 som følge af udskydelsen af betalingsfristerne. Det er vurderingen, at dette opnås med en beløbsgrænse på 100 mia. kr.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til § 12

Efter skattekontrollovens § 14, stk. 1, kan Skatteforvaltningen efter den skattepligtiges anmodning forlænge oplysningsfristen for den pågældende, hvis særlige forhold taler herfor.

Endvidere kan skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, efter bestemmelsens stk. 2 i særlige tilfælde forlænge oplysningsfristen for grupper af skattepligtige.

Bemyndigelsen i § 14, stk. 2, har skatteministeren i den nuværende covid-19-situation udnyttet til at give direktøren for Skattestyrelsen en bemyndigelse til at forlænge oplysningsfristen for grupper af skattepligtige, som med baggrund i den nuværende situation findes at have behov for at få forlænget oplysningsfristerne. Skattestyrelsens direktør har forlænget oplysningsfristen for stort set samtlige grupper af skattepligtige til den 1. september 2020. Dette fremgår af Skattestyrelsens hjemmeside på SKAT.dk.

Skattelovgivningen indeholder en række bestemmelser med frister, som knytter sig til oplysningsfristerne. Disse frister er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i skattekontrollovens §§ 10-13, således at oplysninger, som ikke er indkomstoplysninger, senest gives sammen med indkomstoplysningerne ved udløbet af oplysningsfristen.

Som eksempel kan nævnes kildeskattelovens § 5 D, hvor fristen for meddelelse om, hvorvidt en skattepligtig ønsker at anvende kildeskattelovens regler om grænsegængere, er fastsat til den 30. juni, da fristen derved følger den almindelige frist for at give oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2. Hvis fristen for f.eks. valg af beskatning som grænsegænger ikke forlænges, vil forlængelsen af oplysningsfristen, som allerede er gennemført, ikke kunne få den ønskede effekt, idet det typisk vil være nødvendigt at foretage en opgørelse af den skattepligtige indkomst for at kunne træffe beslutning om valget af at lade sig beskatte som grænsegænger eller ej.

Oplysningsfristen, der efter de almindelige regler udløber den 30. juni, er forlænget til den 1. september 2020 for indkomståret 2019, og det vil derfor være hensigtsmæssigt, at også f.eks. fristen for meddelelse om valg af at lade sig beskatte som grænsegænger eller ej forlænges til den 1. september 2020.

Det foreslås, at skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, skal kunne forlænge frister i skatte- og afgiftslovgivningen, som er fastsat under hensyn til oplysningsfristerne i §§ 10-13, når det må anses for umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for grupper af skattepligtige at opfylde fristerne.

Forslaget går således ud på, at skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, skal kunne forlænge frister i skatte- og afgiftslovgivningen, herunder frister der udløber i kalenderåret 2020, som er fastsat under hensyn til fristerne i skattekontrollovens §§ 10-13, når det må anses for umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for grupper af skattepligtige at opfylde fristerne.

Ved forlængelse af frister, der udløber i kalenderåret 2020, vil det skulle fremgå af sammenhængen, at den pågældende frist har tilknytning til de almindelige oplysningsfrister i skattekontrollovens §§ 10-13. Dette vil typisk være tilfældet, hvis en frist f.eks. udløber den 1. maj, den 1. juli eller 6 måneder efter indkomstårets udløb.

Tanken er, at skatteministeren bemyndiger direktøren for Skattestyrelsen til i de pågældende situationer at fastsætte frister, som er afpasset med den forlængede oplysningsfrist 1. september 2020.

Til § 13

Efter ligningslovens § 8 X kan selskaber m.v. og personer, der driver erhvervsmæssig virksomhed i virksomhedsordningen, anmode told- og skatteforvaltningen om at få udbetalt skatteværdien af underskud, der stammer fra udgifter, der straks afskrives som forsøgs- og forskningsudgifter efter § 8 B, stk. 1, eller afskrivningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Underskuddets skatteværdi beregnes ud fra den procent for det pågældende indkomstår efter selskabsskattelovens § 17, stk.

1. I den forbindelse kan der højst udbetales skatteværdien af 25 mio. kr. for hvert indkomstår. Såfremt indkomståret udgør en kortere periode end 12 måneder, nedsættes beløbet forholdsmæssigt. Udbetaling af skatteværdien af underskud medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås i § 13 at indsætte et nyt *stk.* 7 i ligningslovens § 8 X, som fastslår, at såfremt der er sket fremrykket udbetaling af skattecredit for indkomståret 2019 efter § 8 i lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skattecreditter m.v. i forbindelse med covid-19, finder § 8 X, stk. 1, ikke tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen sikrer, at der ikke kan ske udbetaling af det samme underskud for indkomståret 2019 både som fremrykket udbetaling efter lov om rentefrie lån svarende til angivet moms og lønsumsafgift og fremrykket udbetaling af skatte-

creditter m.v. i forbindelse med covid-19 og som almindelig udbetaling til november ved opgørelse af slutskatten efter gældende regler.

Til § 14

Det foreslås i § 14, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget indeholder forslag om at udbetale lån på baggrund af indbetalt moms til små og mellemstore virksomheder. Momslovens § 2, stk. 1, fastslår, at det afgiftsområde, som momsloven indeholder regler for, ikke omfatter Færøerne og Grønland.

Derudover indeholder lovforslaget også forslag om at udbetale lån på baggrund af indbetalt lønsumsafgift samt udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for virksomheder omfattet af metode 4. Lønsumsafgiftsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lønsumsafgiftslovens § 22.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 11

»Lov om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag, midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister og forlængelse af afgiftsperioder for moms m.v.«

§ 9. Beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., forhøjes til 10 mio. kr. i perioden til og med den 30. november 2020

§ 10. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. § 9 har virkning fra og med den 25. marts 2020.

I lov nr. 211 af 17. marts 2020 om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister og forlængelse af afgiftsperioder for moms m.v. foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om midlertidig udskydelse af visse angivelses- og betalingsfrister m.v. på skatteområdet i forbindelse med covid-19«

2. Efter § 8 indsættes:

»Kapitel 2 a

Angivelse og betaling af lønsumsafgift

§ 8 a. Fristen for angivelse af lønsumsafgift i henhold til lønsumsafgiftslovens § 6 a, udskydes for andet kvartal til den 1. september 2020, og for tredje kvartal udskydes fristen til den 16. november 2020.«

3. § 9 affattes således:

»Beløbsgrænsen i opkrævningslovens § 16 c, stk. 5, 2. pkt., udgør 10 mio. kr. i perioden fra og med den 25. marts 2020 til og med den 6. maj 2020. I perioden fra og med den 7. maj 2020 til og med den 1. april 2021 udgør beløbsgrænsen 100 mia. kr.«

4. § 10, stk. 3, ophæves.

§ 12

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, § 7 i lov nr. 1726 af 27. december 2018 og § 2 i lov nr. 1573 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

§ 14. Told- og skatteforvaltningen kan efter den skattepligtiges anmodning forlænge oplysningsfristen efter §§ 11-13 for den pågældende, hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 2. Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, kan i særlige tilfælde forlænge oplysningsfristen i §§ 10-13 for grupper af skattepligtige.

1. I § 14 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Skatteministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, kan forlænge frister i skatte- og afgiftslovgivningen, som er fastsat under hensyn oplysningsfristerne i §§ 10-13, når det må anses for umuligt eller uforholdsmæssig vanskeligt for grupper af skattepligtige at opfylde fristerne.«

§ 13.

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret senest ved lov nr. 93 af 31. januar 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 8 X indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Stk. 1 finder ikke anvendelse i det omfang, der er anmodet om fremrykket udbetaling af skattecredit for indkomståret

§ 8 X. ---

Stk. 2-6. ---